

பொருளடக்கம்

பக்கம்:

1.	உலமாக்களைப் பற்றி சில வரிகள்	6
2.	உலமாக்களே! உடலை உரமாக்குவோம்	7
3.	ஆலிம்களை அறிந்து கொள்ளுங்கள்	17
4.	உலமாக்களைப் பற்றி குர்ஆன்	21
5.	உலமாக்களைப் பற்றி ஹதீஸ்	23
6.	அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும்	
	சமமாவார்களா?	32
7.	உலமாக்களின் அந்தஸ்து	35
8.	உலமாக்களிடம் கேளுங்கள்	37
9.	அல்லாஹ்வை அஞ்சம் ஆலிம்கள்	45
10.	உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகள்	48
11.	உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துங்கள்	50
12.	உலமாக்களின் ஷபா அத்	52
13.	மக்களில் கொடையாளி யார்?	55
14.	நபிமார்களின் அந்தஸ்து பெற்றவர்கள் யார்?	56
15.	உலமாக்களின் முகத்தைப் பார்ப்பது இபாதத்து	59
16.	இஸ்லாமிய சமூகத்தின் இதயங்கள்	60
17.	உலமாக்களை நேசியுங்கள்	61
18.	ஆபிதை ஸிட ஆலிம்களுக்கு ஏன் சிறப்பு?	63
19.	உலமாக்களின் தூக்கம் ஓர் இபாதத்து	65
20.	ஆலிம்களின் எழுத்தின் மகத்துவம்	67
21.	உலமாக்களின் தனிச்சிறப்புகள்	69
22.	உலமாக்களின் வீரம்	73
23.	ஆலிம்களை அவமதிக்காதீர்கள்	79
24.	உலமாக்களை மதியுங்கள், உண்மை முஸ்லிம்களாக திகழுங்கள்	83
25.	சமுதாயம் சிந்திக்க வேண்டும்	85

"உலமாக்களைப் பற்றி சீல வரிகள்"

"உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிக்கள்" என்று அண்ணல் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளி அர்கள்.

நபிபெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சத்திய போதனை களை நித்தரும் நெஞ்சிலேற்றி வற்றுத் ஜீவ ஊற்றுள ஞான இல்முகளை தங்களது மனதிலே தாங்கி சமுதாய மக்களுக்கு பயனளிப்பதற்காக இவ்வுலகிலே அயராது பாடுபட்டுக் கொண்டே வீரநடைபோடும் சத்திய சீலர்கள்தாம் உலமாக்கள். உலக ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு எல்லாம் கொஞ்சமும் தலைகுனியமாட்டார்கள். சத்தியத்தை எடுத்து சொல்வது தான் தம் இலட்சியம் என்று கருதினார்கள். உலக பொருட்கள் உலமாக்களை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. வழிகாட்டும் உத்தமர்களாக உலகிலே நபிமார்களின் வாரிக்களாக தன் இலட்சியப் பாதையில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கும் அந்த சத்திய உலமாப் பெருமக்களுக்கு இறைவன் எண்ணற்ற பேறுகளை மறுமையில் தயாரித்து வைத்துள்ளான்.

அத்தகைய சத்திய உலமாப் பெருமக்களின் சிறப்புகளையும், மாண்புகளையும் பற்றி அல்லாஹ்வும், அவளின் அருமைத் தூதர் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களும் போற்றிக்கூறி இருக்கிறார்கள்.

காலத்தின் கலங்கரை விளக்குகளாக அமைந்திருக்கும்; தீளின் அஸ்திவாரமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் புனித உலமாக்களின் சிறப்புகளை இந்நால் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

உலமாக்களின் உயரிய சிறப்புகளை இந்த உலகம் இன்னும் சரிவர அறியவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இன்று நபிமார்களின் புனித வாரிக்களான சத்திய உலமாக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கண்ணியம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. காரணம்! உலமாக்களைப் பற்றி சரிவர புரியாததின் அறியாமை என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஆகவே, சத்திய உத்தம உலமாப் பெருமக்களின் உயரிய அந்தஸ்துகளையும், சிறப்புகளையும் இனி ஆராய்வோம். நபி வழி நடப்போம்! உலமாக்கள் சொல் கேட்போம்.

சத்திய இஸ்லாத்தைக் காப்போம்.
வர்குவதென!

"உலமாக்களே!"

உடலை உரமாக்குவோம்

பன்னால் ஆசிரியர் ஆலிம் கண்ணர் மௌலான மௌலாவி K. A. நிஜாமுத்தீன் (மன்பயி)

(1) ஆலிம்கள் ஒன்றுக் கீஜைவோம்-இந்த
அவனிக்கு அருள் சேர்க்க முஜைவோம்.

போலிகள் இல்லாமல் செய்வோம்-மறை

போதனை உலகெங்கும் சொல்வோம்.

நாலி மை போலிஜைந்து வாழ்வோம்-தூய

நூலாடை போல் தீமை தவிர்ப்போம்.

வேலியாய் நின்றிந்த தீனில்-தீய

வேற்றுமை நுழையாமல் காப்போம்!

(2) நபிமாரின் வாரிக்கள் என்போம்-தீனின்

நலமான பணி செய்ய உழைப்போம்.

அபிமானம் தனைப்பெற்று வாழ்வோம்-மக்கள்

அமைதிக்கு வழி தேடி உழைப்போம்.

கபிட்சங்கள் பெற வேண்டி நிற்போம்-என்றும்

சுகமாகும் செல்வங்கள் சேர்ப்போம்.

நபிநாதர் நல்லகின்ற முறைபோல்-நல்ல

நெறி செய்யும் குறியாய் வாழ்வோம்!

(3) அருளான பொருள் பெற்று வாழு-மக்கள்

அழகான தீளின்பம் காண,

கருவான குர்ஆனின் வழியில்-மக்கள்

கடக்கின்ற வழிகாட்டி யாவோம்.

இருள் நீக்கும் ஒளியாக அமைந்து-மக்கள்

இதயத்தில் இறை ஞானம் வளர்ப்போம்.

அருள் வாழ்வு பெறவேண்டி உழைத்து-என்றும்

அறியாத சேவைகள் புரிவோம்!

(4) கற்றதன் பலனீந்து வாழ்வோம்-அந்தக்

கடமைக்கு உயிரிந்து மகிழ்வோம்.

ஒற்றுமை பாலமாய் அமைவோம்-ஞான

ஒளியூறும் வழிகாட்டி உயர்வோம்.

சிற்றெரும் பெண்ப்பணி செய்வோம்-நல்ல
சிந்தனை தனைஅதில் கொள்வோம்.
நற்றவம் நல்லறம் புரிவோம்-அந்த
நன்மையைப் புவிபெற உழைப்போம்!

(5) உலமாக்கள் மாநாடு தன்னில்-நீதி
உருவாகும் வழிகாண வேண்டும்.
பலபாதை எனும் பிரிவு நீங்கி-தீனின்.
பலமான வழிகொள் வேண்டும்.
சிலகாலம் வாழ்கின்ற உடலை-தீனின்
செழுமைக்கு உரமாக்க வேண்டும்.
நலமான வழிகாட்டி நின்று-தூய
நபிமாரின் வாரிசாக வேண்டும்!!!

வஸ்ஸலாம்.

நன்றி:- தமிழ்நாடு மாநில ஜமாஅத்துல் உலமா
ர்-வது மாநில மாநாடு சிறப்பு மலர்.

"உலமாக்களின் சிறப்புகள்" என்ற நூலுக்கு ஆதாரமாக எடுக்கப்பட்ட நூல்கள் விவரம் :

1. குர்ஜுன் மஜீது, 2. தப்ஸீர் காஜின், 3. தப்ஸீர் ஸாவி, 4. தப்ஸீர் குஹால் பயான், 5. தப்ஸீர் ஜலா ஸென், 6. புகாரி, 7. முஸ்லிம், 8. அபூதாலுது, 9. திர்விதி, 10. நஸாமி, 11. இப்னு மாஜா, 12. தப்ரானி, 13. இஹ்யா உலூபித்தீன், 14. தன்பிஹால் காபிலின், 15. நவாதிர் கல்யூபி, 16. முன்பெஹாத், 17. முஹிம் மாத்துல் முத்துலிமுன், 18. அஹ்லஸனுல் மவாலிஹ், 19. மின் ஹாஜில் ஆபிதீன், 20. முன்னேரின் கலைத் தொண்டு, 21. நுஜீஹத்துல் மஜாலீஸ், 22. தார்த்து நாஸீஹின், 23. இஸ்லாமிய கலைக்களஞ்சியம், 24. தக்காமிக்குல் அஹ்பார் 25. துர்த்துல் வாயீஸின், 26. ரவ்வனாகுல் மஜாலீஸ், 27. மிர் காத்துல் குஹாப், 28. முன்தறால் மவாமிஷ், 29. ஹயாத் துல் ஹயவான், 30. மிஷ்காத் மஸ்லாபிஹ், 31. முஸ்தத் ரப், மற்றும் பல நூல்கள். அணைத்துக்கும்

நன்றி ! நன்றி !! நன்றி !!!

3. ஆலிம்களை அறிந்துகொள்ளுங்கள்

மானிட வர்க்கங்களுக்கு வழி காட்டிகளாக உலகில் நீத்தவர்கள்தாம் உத்தம உலமாக்கள். இஸ்லாத்தின் முதுகெலும்புகளாக, காலத்தின் கலங்களை விளக்குகளாக நிகழ்வர்கள்தாம் நமது உலமா பெருமக்கள். இறைவனே நன்று அருள் மறையாம் திருமறையில் இந்த சத்திய உத்தம உலமாப் பெருமக்களைப் பற்றி தெளிவாக புகுந்து கூறி யள்ளான்.

மேலும் நானிலம் காக்க வந்த நபிபெருமானே (ஸல்) அவர்கள் புனிதர்களான வீர உலமாக்களைப் பற்றி பல வகை யில் எடுத்துக் கூறி புகழ் மாலை குட்டியுள்ளார்கள். வீட்டுயம் இப்படி இருக்க இன்று சிலமார்க்க அறிவில்லாத அரைகுறை பாமர்கள் உலமாக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய மதிப்பை-கண்ணியத்தைகொடுக்காமல் தர்கித்து திரிகின்றார்கள். இனி அவர்களின் கூற்றுக்களைப் பார்ப்போம்: “ஆலிம்கள் என்றால் உலகில் உள்ள அணைத்து முஸ்லிம்களும் ஆலிம்கள்தாம். அலீப், பே, தெரிந்தவர்கள் கூட ஆலிம்கள், உலமாக்கள்தாம். 7, 8 வருடம் மதரஸாவில் ஒதி வருபவர்கள் மட்டுமே ஆலிம்கள் என்று சொல்ல உரிமைகிடையாது’ என்று விளக்கியில்லாமல் உள்ளித் திரிகிறார்கள். நாம் சொல்வோம்:- உங்கள் கூற்றுப்படி உலகில் உள்ளவர்கள் அணைவரும் ஆலிம்கள் என்றால், அல்லாஹுவும், அவன்று ரகுதும் குறிப்பாக உலமாக்களை சாதாரண மனிதர்களைவிட்டும் பிரித்து காட்டி புகுந்துரைத்துள்ளார்களே! அக்கூற்றை உங்களால் மறுக்க முடியுமா?

நபிமார்களுக்கு அடுத்ததாக சிபாரிக் செய்யும் தகுதி உலமாப் பெருமக்களுக்குத்தான் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்களே! இதை எப்படி மறுக்க முடியும்! இன்னும் எத்தனையோ பல ஆதாரங்களிலிருந்து மனிதர்களை விட உல-

மாப் பெருமக்கள்தான் சிறந்தவர்கள் என்பதை ஹதீஸின் கூற்றுபடி நாங்கள் ஆதாரம் காட்டமுடியும்! உங்களால் முடியாது முடியவே முடியாது! ஆயிரம் இபாதத்து செய்யக் கூடிய ஆபிது (வணக்கசாலி)களைவிட ஓர் ஆவிம் ஷஷ்த் தானுக்கு அதிகம் கடினபூள்ளவராக இருக்கிறோம் என்றும், ஆபிதின் வணக்கத்தைவிட ஆவிமின் தூக்கம் மிக சிறந்தது என்றும் நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறி இருப்பதி விருந்து இரண்டு பிரிவினர் இந்த ஹதீஸில் பிரிகின்றனர்: (1) ஆவிம்கள், (2) ஆபிதுகள். இந்த இரண்டு பிரிவினர் களும் மூஸ்லிம்கள்தாம். இல்மு (மார்க்கக்கல்வி) இல்லாமல் தெரிந்ததை வைத்து இபாதத்து செய்யக்கூடியவர்தான் ஆபிது, இஸ்லாத்தின் உண்மை இல்மு (கல்வி)களை கற்று தேர்ந்தவர்கள்தாம் ஆவிம்கள் என்பதை இந்த ஹதீஸ் நமக்கு சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆகவே மூஸ்லிம்கள் அனைவர் களும் ஆவிம்களாக ஆக முடியாது. மார்க்க கலைகளை கற்று தேறியவர்கள்தாம் ஆவிம்கள் என்பது புலனுகிறது.

மூஸ்லிம்கள் என்றால் மார்க்கத்தைப் பற்றி சிறிதாகிலும் தெரிந்திருக்கத்தான் வேண்டும். மார்க்க கல்வியைக் கற்பது மூஸ்லிமான ஆண், பெண் இரு பாலாருக்கும் கட்டாய கடமை என நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். இன்ற உல்லா மூஸ்லிம்களுமா மார்க்க கலைகள் அனைத்தையும் கற்கின்றார்கள். இல்லை, அறவே இல்லை. ஆகவே மார்க்கத்தில் சில விஷயங்களை தெரிந்ததால் மட்டும் ஆவிமாக முடியாது. உயர் உயர் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாக முடியாது. ஆவிம்கள்என்றால் மார்க்கக் கல்வியில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று அரபிக் கலைகளை நன்கு அறிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும், வெறும் அவிப், பே (ஆரம்பக்கல்வி) தெரிந்தால் மட்டும் போதாது. இதோ பாருங்கள் உலமாக்கள் என்பவர்கள் யார்? என்பதை: உலகில் எத்தனையோ கல்விகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த அனைத்து கல்விக்கும் தாயாக அரபி கல்விதான் உலகில் ஒளிவிட்டு பிரகாசிக்கின்றது. உலகில் சிறந்த மொழி அரபிதான் என்பதை யாராலும் மறுக்க மறக்க மறைக்க முடியாது. அரபிமொழியின் சிறப்பை பற்றி அருமை பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறும் பொழுது: முன்று காரணங்களுக்காக அரபி மொழியை நான் நேசிக்கிறேன். (1) குருவுன் இறக்கப்

பட்டது அரபிமொழியில்தான். (2) நான் அரபியாக உள்ளேன். (3) சுவனத்தில் பேசப்படும் மொழி அரபியே என்று கூறினார்கள்.

அறிவிப்பவர்: அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரவி) ஆதாரம் நால்: பைஹக்கி

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த அரபிமொழி 48 கலைகளாக அமைந்துள்ளது. 48 கலைகளையும் கற்று தேர்ச்சி பெற்றவர் கள்தான் உலமாக்கள். 48 கலைகளையும் விளக்கினால் தூல் விரிவை அஞ்சி சில கலைகளை மட்டும் அதன் பொருளுடன் விளக்குகின்றேன்.

தப்லீர்-திருமறை விரிவுரை
ஹதீஸ்-நாயக வாழ்வும் வாக்கும்

உஸாலே ஹதீஸ்-நாயக வாழ்வும் வாக்கும் ஆகிய வற்றின் ஆதாரங்கள்.

கிராஅத்-திருமறை ஓதும் கலை
பிக்கல் பராயீன்-சட்ட இயல் பாக பிரிவினை
உஸாலே பிக்கல்-சட்ட இயல் அடிப்படைகள்
ஹிக்மத்தே இலாஹிய்யாத்-தத்துவ சாத்திரம்
அகாயித்-உறுதிக் கோட்பாடுகள்
ஹிக்ம(த)தே தபதிய்யாத்-இயற்பொருள் சாத்திரம்
சீரத்-வாழ்க்கை வரலாறு
தாரீக்-வரலாறு
மஹீ-அணியிலக்கணம்
ஸர்ப்-சொல்லிலக்கணம்
நஹ்வு-சொற்றிருடியல்
அதப்-இலக்கியம்
மன்திக்-தருக்கம் (அளவை)
அருஜ்-யாப்பிலக்கணம்

ஜாக்ராபியா-பூமி சாத்திரம்
முனுழா-விவாத சாத்திரம்
வைஅத்-வான சாத்திரம்
ஹந்தசா-கேஷத்திரக் கணிதம் (வடிவியல்)
ஹிசாப்-கணிதம்
நலவுப்-மெய்னானம்
இன்டாஃ-கட்டுரை வரைதல்
பயான்-பேச்சுக்கலை

பார்த்தீர்களா? மேற்கூறப்பட்ட கலைகளை கற்றும் இவை அல்லாத பல ஞானக் கலைகளையும் கற்றவர்கள்தாம் நமது உலமாக்கள். இப்படி இருக்க எப்படி உலகமக்கள் அனைவர் களும் ஆலிம்களாக ஆக முடியும்? அல்லாஹ் தனது அருள் மறையாம் புனித குர்துனிலே கூறுவதைப் பாருங்கள்:

“அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? நபியே! நீங்கள் சொல்லுங்கள்!” - சூரா ஸீமர் வ!

(அல்குர்ஆன்)

ஒவ்வொரு காலங்களிலும் குழ்நிலைக்கு தகுந்த வண்ணம் உலமா பெருமக்கள் உலகில் தோன்றிக் கொண்டே இருப்பார்கள். ஆகவே நபிமார்களின் புனித வாரிசுகளாகிய உலமா பெருமக்களை கண்ணியப் படுத்துங்கள். உலகியல் வாழ்வில் (படிப்பில்) தேர்ச்சி பெற்றவர்களும் அறிஞர்கள் தான். இருந்தாலும் அவர்கள் அல்லாஹ்வும், அவனது ராகு ஆம் புகழ்ந்த அறிஞர்களால்ல, அவர்களின் படிப்பு உலகத் தோடு முடிந்துவிடும். உலகப் பட்டங்கள் வாங்கி இருப்ப தால் அதைக் காட்டி சுவனம் செல்ல இயலாது. ஆகவே அறிஞர்கள் என்றால், புனித இல்லாம் மார்க்கத்தில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கும் ஆலிம்கள்தான் அறிஞர்கள் என்பதை இங்கு நாம் கவனத்தில் கொண்டு, புனித நபிமார்களின் வாரிசுகள் உலமா பெருமக்கள்தாம் என்று உணர்ந்து உள்ளேயான கண்ணியத்தையும், அவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய மரியாதையையும் செய்யவேண்டும். ஏனெனில், உட

மாக்கள் இல்லாவிட்டால் உலக மக்கள் மாக்களாக மாறி விடுவார்கள், மக்களின் தரத்தை உணர்ந்து அவ்வப்போது சீர்திருத்தம் செய்து வரும் தகுதி நமது உலமாபெருமக்களுக்குத்தான் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நபிமார்கள் எந்த வேலைக்காக அனுப்பப்பட்டார்களோ, அதே புனித வேலையை நபிமார்களின் வாரிசுகளான உலமாக்கள் செய்ய கடமை பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் புனித சேவை நாட்டுக்கு தேவை. அவர்களை கண்ணியப்படுத்துவது சமுதாய மக்களுக்கு கட்டாய கடமை என்பதை உணர்ந்து செயல்படுமாறு மிகமிக தாழ்மையுடன் சமுதாய பொதுமக்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

வல்ல இறைவா! உன் நேசர்களான உலமா பெருமக்களுக்கு உன் புறத்திலிருந்து உரிய கூலியை அளித்து இரு உலகிலும் அவர்களை கண்ணியப்படுத்துவாயாக.

ஆமீன், ஆமீன், யாரப்பல் ஆலமீன்.

4. உலமாக்களைப் பற்றி குர்ஆன்

உலமாக்களைப் பற்றி தித்திக்கும் திருமறை அல்குர் ஆன் எடுத்தியம்பும் மனிமொழிகளை கீழே தந்துள்ளோம்:

1. உங்களில் விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கும் மார்க்க ஞானம் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இறைவன் பல (தரஜா) அந்தஸ்துகளை உயர்த்துகிறேன்.

2. நபியே! அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? என (மக்களிடம்) கேட்பீராக.

3. அல்லாஹ்-வைத் தவிர வேறு நாயன் இல்லை என்று அல்லாஹ்-வும், அவனது அரமர்களும், இன்னும் நீதத்தைக் கொண்டு நிலை நாட்டும் கல்விமான்களும், சாட்சி பகர்கள் குர்கள்.

4. நபியே! நீங்கள் சொல்லுங்கள் சாட்சியால் எனக்கும் உங்களுக்கும் மத்தியில் அல்லாஹ் போதுமானவனுகி வட்டான். இன்னும் யாரிடத்தில் வேதத்தின் விளக்கம் இருக்கிறதோ அவர்களும் போதுமாகி விட்டார்கள்.

5. கல்வி கொடுக்கப்பட்டவர் சொல்வார் உங்களுக்கு நாசமுண்டாகட்டும். அல்லாஹ்-வின் கூலி ஈமான் கொண்டு நல்அமல் புரிந்தவர்களுக்கு சிறந்ததாக இருக்கும் என்று.

6. (சிவந்தி வலை) இந்த உதாரணத்தை நாம்மக்களுக்கு ஆக்கி இருக்கின்றோம். இதை அறிவாளிகளைத் தவிர சிந்திக்க மாட்டார்கள்.

7. யார் இடத்தில் வேதத்தில் நின்றுமுள்ள விளக்கம் இருக்கின்றதோ அவர் கேட்டார். அதை (சிம்மாசனத்தை) உங்களிடம் கொண்டு வருகிறேன் என்று.

8. அவர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினிலும் மார்க்கவியலில் (உள்ள கலை கலாச்சாரங்களை) விளக்கி கொள்ள ஆவன செய்யவில்லையென்றால்!... நீங்கள் அறியாத பாமரர்களாக இருந்தால் அறிஞர் பெருமக்களிடம் (ஆலிம்கள்) கேளுங்கள்.

9. உங்களினின்றும் ஈமான் கொண்டவர்களையும், இன்னும் இல்லை கொடுக்கப்பட்டவர்களையும் அந்தஸ்ததால் உயர்த்துகிறேன்.

10. இறைவனின் அடியார்களில் அல்லாஹ்-வக்கு அஞ்சபவர் மார்க்க விற்பனர்கள் (உலமாக்கள்) தாம்.

5. உலமாக்களைப் பற்றி ஹதீஸ்

காலத்தின் கலங்கரை விளக்குகளாக திகழும் உத்தம உலமாக்களைப் பற்றி அல்ஹதீஸில் வந்துள்ளவற்றை காண போம்:

1. எவருக்கு இறைவன் நலவை நாடுகிறுனே அவருக்கு மார்க்க விஷயத்தில் விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

2. எனது உம்மத் (சமுதாயத்)திலுள்ள அறிஞர்கள் பனி இஸ்ராயீலர்களின் நபிமார்களைப் போலாவார்கள்.

3. எவர் ஓர் ஆலிமை வரவேற்கிறாரோ அவர் என்னை வரவேற்கிறார். எவர் ஓர் ஆலிமை சந்திக்கிறாரோ, அவர் என்னை சந்திக்கிறவராவார். எவர் ஓர் ஆலிமிடம் அமர்கிறாரோ, அவர் என்னிடம் அமர்கிறார். எவர் என்னிடம் அமர்ந்தாரோ, அவர் அல்லாஹ்-விடம் அமர்ந்தவராகிறார்.

4. அறிஞர்கள் இல்லையனில் மக்களெல்லாம், மாக்களாக மாறி விடுவார்கள். நிச்சயமாக ஆலிம்கள் அம்மக்களை மாக்கள் தன்மையை விட்டும் வெளிப்படுத்தி மக்கள் தன்மைக்கு கொண்டு வருகின்றார்கள்.

5. மறுமையில் நபிமார்கள் அதற்குத்தபடி உலமாக்கள் அதன்பின் ஷாஹதாக்கள் ஆகிய மூவர்க்கத்தினரும் அவர்கள் நாடியவர்களுக்கு அல்லாஹ்-விடம் “ஷபாஏத்” செய்வார்கள் என்று நபி பெருமானுர் (ஸல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

6. உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துங்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நபிமார்களின் வாரிசிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள்.

7. எவர்கள் உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துகிறார்களோ, அவர்கள் உண்மையில் அல்லாஹ்-வை கண்ணியப்படுத்தியவர்களாவார்கள்.

8. எவர் ஓர் ஆலிமைகண்ணியப்படுத்துகிறாரோ அவர் உண்மையில் எழுபது நமிமார்களை கண்ணியப்படுத்தியவரைப் போலாவார்.

9. எவர் ஆலிம்களை நேசிக்கின்றாரோ, அவருடைய ஜிவிய காலத்திலேற்படும் சிறு பாவங்கள் பட்டோலையில் எழுதப்படமாட்டாது.

10. எவர் உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துகின்றாரோ, அவர் அல்லாஹுவை கண்ணியப்படுத்தியவராவார், எவர் அல்லாஹுவை கண்ணியப்படுத்துகிறாரோ அவரின் இருப்பிடம் சுவனமாகும்.

11. ஓர் ஆலிமுக்கு நீர் சலாம் சொல்வது 1000 வருடம் வணங்குவதை விட உமக்கு சிறந்ததாகும்.

12. ஓர் ஆலிமுடைய முகத்தைப் பார்ப்பது அல்லாஹுவின் பாதையில் 1000 குதிரைகளை தர்மம் செய்வதை விட சிறந்தது.

13. ஓர் ஆலிமின் முகத்தைப் பார்ப்பது இபாதத் தாகும்.

14. ஒரு பகீஹ் (சட்டஞானியான ஆலிம்) ஷஷ்த்தானின் மீது பேனுதலுள்ள ஆயிரம் வணக்கஸ்தர்களைவிட மிக கடினமானவராக இருக்கிறார் என நபி (ஸ்ல) சொன்னார்கள்.

15. ஆபிதின் மீது ஆலிமின் சிறப்பாகிறது, உம்மத்தின் மீது நபியின் சிறப்பை போன்றிருக்கிறது.

16. ஓர் ஆலிமின் முகத்தைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டால் அல்லாஹு அந்தப் பார்வைக்கும், சந்தோஷப்பட்டதற்கும் ஒரு மலக்கைப் படைத்துவிடுவான். கியாமத் நாள் வரை அம்மலக்கு அம்மனிதனுக்கு பாவமனிப்பு தேடி கொண்டிருக்கிறார்.

17. ஓர் ஆலிமின் தூக்கமாகிறது ஜாஹரிலு (அறியாதவள்) டைய வணக்கத்தைவிட சிறந்ததாகும்.

18. யார் ஓர் ஆலிமிடம் முஸாபஹா செய்கின்றாரோ, அவர் என்னை முஸாபஹா செய்தவரைப் போலாவார் என அருமை நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

19. உலமாக்களுக்காக வேண்டி கடவில் உள்ள மீன்மச்சங்கள் வானம், பூமியில் உள்ள அணைத்தும் பாவமன் ஸிப்பு கேட்கின்றன.

20. ஒருவர் ஓர் ஆலிமிடம் இரண்டு நொடி நேரம் உட்கார்ந்திருந்தால் அல்லது இரண்டு பிடி உட்கார்ந்து சாப்பிட்டால் அல்லது இரண்டு வார்த்தை பேசினால் அல்லது இரண்டு அடி அவருடன் நடந்து வந்தால் அல்லாஹு தஆலா அவருக்கு இரண்டு பூங்காவனத்தை தருகிறான். (மொத்தம் 4-துண்டா) கிடைக்கிறது.

21. உலமாக்களுக்கு, முஃயின்களின் அந்தஸ்தைவிட 700 (எழுநாறு) மடங்கு அந்தஸ்து அதிகமானது. ஓர் ஆலிமுக்கும் சாதாரண மனிதனுக்கும் உள்ள ஓர் அந்தஸ்தின் தொலை தூரம் 500 (ஐநாறு) வருஷத்தின் தூராமாக இருக்கும்.

22. ஒரு நாள் ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்களிடம் தபிபெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் ஆலிமின் சிறப்பைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். துன்யாவிலும், ஆகிரத் திலும் உங்கள் உம்மத் திற்கு உலமாக்கள் விளக்குகளாக இருப்பார்கள். எனவேயார் அவர்களை அனுசரித்து அணைத்துக் கொண்டார்களோ, அவர்களுக்கு கப்சோபனம் உண்டாகட்டும். யார் அவர்களை வெறுத்து கோபித்துக் கொண்டார்களோ, அவர்களுக்கு கேடுதான் என ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

23. ஓர் ஆலிமின் சிறப்பு அல்லாஹ் விடத்தில் (1000) ஆயிரம் ஷஹீதுகளைவிட சிறப்பாக இருக்கும் என நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

24. அல்லாஹ்-தஆலா அர்ஷாக்கு கீழ் ஒரு பட்டணம் படைத்து உள்ளான். அதில் யார் உலமாக்களை சந்திக்கிறார் களோ, அவர்கள் நபிமார்களை சந்திக்கிறவரைப் போலா வார் என எழுதி உள்ளான்.

25. ஓர் ஆலிமிடம் ஒரு நிமிடம் உட்காருவது, ஆயிரம் வருடம் இபாதத்து செய்வதைவிட சிறப்பானதாகும் என நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

26. ஓர் ஆலிம் இறந்து போனதற்காக ஒரு மனிதர் கவலைப்பட்டால் அந்த முஃமினுக்கு 1000 ஆலிம்கள், 1000 ஷஹீதுகள் உடைய அந்தஸ்த்தை அல்லாஹ் கொடுக்கின்றனர்.

27. ஓர் ஆலிமின் மௌத்து அகிலத்தின் மௌத்து.

28. ஆலிமாக இரு, அல்லது .கற்று கொடுப்பவனாக இரு, அல்லது கேட்பவனாக இரு, நான்காவதாக இருக்காதே, அப்படி இருந்தால் அழிந்து விடுவாய்.

29. கியாமத்து நாளில் ஷாஹதாக்களுடைய இரத்தத்துள்களும் உலமாக்களின் பேனு மைத் துளிகளும் நிறுக்கப்படும். அப்பொழுது உலமாக்களின் பேனு மைத்துளிகளமாக இருக்கும்.

30. திட்டவட்டமாக அல்லாஹ்-வும், அவனது மலக்குகளும், எந்த அளவு என்றால், புற்றில் உள்ள ஏறும்புகள் உள்பட உலமாக்கள் மீது நல்ல துஆ செய்கின்றன.

31. ஓர் ஆலிம் நபிதான், ஆனால் அவருக்கு வறுவி வருவதில்லை என நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

32. இரண்டு வஸ்துவிலே தவிர பொருமை என்பது கிடையாது:

1. ஒரு மனிதனுக்கு அதிகமான இல்லைக் கொடுத்திருக்கிறார். அதை அவர்மக்களுக்கு பயனளிக்குமாறு செய்து கொண்டிருக்கிறார். 2. ஒரு மனிதனுக்கு அதிகமான பொருள்கொடுக்கப்பட்டு அதை அவர் மக்களுக்கு பயன் அளிக்கும் நல்ல வழியில் செலவழித்து கொண்டிருக்கிறார். (இந்த இரண்டு பேர்களைப் பார்த்து பொருமைப் படலாம்)

33. உலகமும், உலகத்திலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் சபிக்கப்பட்டனவை, இறைவனின் திக்ரையும், அல்லாஹ் விற்கு கட்டுப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் ஆலிமைத் தவிர.

34. ஆபிதைவிட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது, உங்களில் தாழ்ந்தோர்களில் என்னுடைய சிறப்பைப் போல என நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

35. ஆபிதைவிட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது, (வானத்தில் மின்னும்) எல்லா நட்சத்திரங்களைவிட சந்திரனின் சிறப்பைப் போன்றதாகும்.

36. உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசக்காரர்கள். ஏனெனில் நபிமார்கள் தீஞ்சையும், திர்க்கத்தையும் வாரிசாக ஆக்கி செல்லவில்லை. அவர்கள் வாரிசாக ஆக்கி சென்றது இல்லைத்தான். யார் அந்த இல்லை எடுத்துக்கொண்டாரோ அவர் நிரந்தரமான (ராஷ்டிரமான) பங்கை எடுத்தவராகிறார்.

37. உலமாக்களைக் கைப்பற்றுவதைக் கொண்டுதான் இறைவன் உலகில் இல்லை கைப்பற்றுவான். அப்படி ஆலிம் களைகைப்பற்றவில்லையானால் மக்கள் அறிவற்றவர்களை அரசர்களாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அந்த அரசர்களிடம் மக்கள் கேள்வி கேட்பார்கள். எவ்வித இல்லை இல்லாமல் அரசர்கள் பத்வா (மார்க்கத் தீர்ப்பு) கொடுத்து வருவார்கள். அவர்களும் வழிகெட்டு சமுதாய மக்களையும் வழி கெடுப்பார்கள்,

38. உலமாக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தஸ்தில் தாழ்ந்ததாகிறது, இந்த துண்யாவை விட சிறந்தது என அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

39. முஃயினு மக்களில் சிறந்தவர்கள் ஆவிம்கள் தான்.

40. நபிமார்களின் நுபுவத்தின் தரஜாக்களினின்றும் சிறந்தவர்கள் (நெருக்கமானவர்கள்) இல்லுடைய உலமாக்கள்தான்.

41. ஓர் கூட்டத்தாரின் மௌத்தை விட ஓர் ஆவிமின் மௌத்து பேரிழப்பாகும்.

42. பூமியிலே உலமாக்கள் இறைவனின் நம்பிக்கையாளர்களாக உள்ளார்கள்.

43. ஆபிதைவிட ஆவிமின் சிறப்பாகிறது, என்னுடைய சஹாபாக்களில் ஆக தாழ்ந்தவரை விட என்னுடைய சிறப்பு எவ்வளவு உயர்ந்ததோ, அதை போலாகும் என அருமை நபி பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

44. வைத்தானுக்கு ஆயிரம் வணக்கஸ்தர்களைவிட ஓர் ஆவிம் மிக கடினமானவராக இருக்கிறோர்.

45. ஒவ்வொரு வஸ்துவுக்கும் ஒவ்வொரு தூண் இருக்கிறது. தீவின் தூண் பேணுதல் உள்ள உலமாக்கள்.

46. இறைவன் மறுமை நாளில் உலமாக்களையும், ஆபிதுகளையும் ஒன்றுக் எழுப்பவான், அப்பொழுது உலமாக்களைப் பார்த்து, “ஓ உலமாக்களே! உங்களின் இல்லை நான் வினாக்கல்லை. உங்களை அதாடு (வேதனை) செய்வதற்காக இல்லை தரவில்லை. உங்களை மன்னித்து விட்டேன், சுவன்த்திற்கு சொல்லுங்கள்’’ என்று கூறுவான் என்று அருமை பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

47. ஆவிமின் அவைதனில் அமர்ந்திருப்பது ஓராயிரம் ரகஅத்துகள் தொழுவதை விடவும், ஓராயிரம் நோயாளிகளை விசாரித்து வருவதை விடவும், ஓராயிரம் ஜனங்களில் கலந்து ஆவன செய்வதை விடவும் சிறப்புடையதாகும் என அருமை பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள். அப்போது சஹாபாக்கள் குர்ஆன் ஒதுவதை விடவும் சிறப்புடையதா? என கேட்டார்கள். அதற்கு “அறிவு இல்லாமல் குர்ஆன் பலனளிக்குமா?’’ என மறுமொழி பகன்ரூர்கள் அருமை நபி (ஸ்ல) அவர்கள்.

48. இரண்டு பேராசைக்காரர்கள் வயிறு நிரம்பியவர்களாக மாட்டார்கள். (1) ஆவிம், (2) உலகை விரும்புகிற வர். ஆவிம் ஒவ்வொரு வினாடியும் அல்லாஹ் வின் திருப்தியை அதிகப்படியாக தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். உலகை (பொருளை) விரும்புகிறவர் அதிகப்படியாக வழி கேட்டை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார் என நபி பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

49. மறுமையில் ஆவிம்கள் எழுதிய மையையும், ஷாஹுதாக்களின் இரத்தத்தையும் நிறுக்கப்படும். அப்போது ஷாஹுதாக்களின் இரத்தத்தை விட ஆவிம்களின் மை அதிக கனமுள்ளதாக இருக்கும்.

50. ஒவ்வொரு நாளும் இறைவன் உலகில் ஆயிரம் ரஹ்மத்துகளை இறக்குகிறார்கள். அதில் 999 ரஹ்மத்துகளை உலமாபெருமக்கள் மீதும், பாக்கி ஒன்றை மற்ற முஃமின்களின் மீதும் இறக்குகின்றார்கள்.

51. ஓர் ஆவிமின் மௌத்தின் மீது யார் கவலைகொள்ள வில்லையோ அவர் முனையிக் என அருமை நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள்.

52. ஓர் ஆவிமுக்கு அல்லது ஒரு முதல்லிமுக்கு யார் உதவி செய்கிறோ அது ஒரு முடக்கு தண்ணீராக இருந்தாலும் சரியே, அவர் 70-தடவை கஃபாவை கட்டிய நன்மையை அளிக்கப்படுவார் என அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள்.

53. மக்களில் புதுமுக்குரியவர்கள் இரண்டு பேர்கள், ஒன்று ஆலிம், இரண்டு முதலுல்லிம் என நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள்.

54. “எவன் ஆலிமுக்கோ, அல்லது முதலுல்லிமுக்கோ, மைக்கூடு அல்லது பேனு அல்லது ஒரு பிடிஉணவு, அல்லது ஆடடயை கொண்டு உதவி செய்கின்றானே, அவனுக்கு இந்த உலகத்திலும், கபுரிலும், சியாமத்து நாளிலும் அல்லாஹ் உதவி செய்கிறுன். மிகப்பெரிய வளப்பமான அந்தஸ்தையும் பெற்றுவிட்டார்.” என அண்ணால் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

55. அமல் செய்யக்கூடிய ஆலிம் நபியுடைய அந்தஸ்தில் இருக்கிறார். கற்றுக்கொடுப்பதின் அளவில் அவரை சேர்க்கப்பட்டால்! மூர்ஸ்லான் நபியுடைய அந்தஸ்ததிலுள்ளார். என்றாலும் ஆலிம்களுக்கும், நபிமார்களுக்கும் மத்தியில் நுபுவத்தும், ரிஸாலத்தும் வித்தியாசமாக உள்ளது என்று நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

56. ஆலிம்களுக்கு சிறப்பு என்ற ரீதியில் 1000 ஷஹி துக்களைவிட சிறப்புடையவராக இருக்கிறார்.

57. எந்த ஒரு மனிதன் 7-நாட்களுக்கு (தொடர்ந்து) ஓர் ஆலிமை மோசடி செய்கிறானே அவன் அல்லாஹ்வை மோசடி செய்தவன் போலாகி விடுகின்றான். அந்த ஆலிமுக்கு 7 ஆயிரம் வருஷம் அளவு மறுமையிலே நன்மை கொடுக்கப்படும். அந்த ஒவ்வொரு நாளும் மோசடி செய்யப்பட்ட ஆலிமுக்கு 1000 ஷஹி துக்களின் அந்தஸ்தைக் கொடுக்கின்றான்.

58. என்னுடைய உம்மத்தினருக்கு ஒரு சோதனை காலம் வரும். அக்காலத்தில் மக்கள் மார்க்க அறிஞர்களின் நல்லுவரைகளைக் கேட்காமல் வெகுண்டோடுவார்கள். அக்காலை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு மூன்று வகைச் சோதனைகளை அளிப்பான். (1) வியாபாரத்தில் பரக்கத்தை நீக்கிவிடுவான். (2) நீதியில்லா ஆட்சியாளர்களைச் சாட்டி விடுவான். (3) உலகி

லிருந்து ஈமான் இல்லாதவர்களாக மரணமடையச் செய்வான் என்று அருமை பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

59. மனிதா! அறிஞர்களை (உலமாக்களை) தேடுவதின் மூலம்தான் அறிவிலைத் தேடிப் பெற முடியும் என்று நபி பெருமானுர் (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

60. மார்க்க அறிவை தேடுகின்ற மாணவருக்கு ஒரு நிர்ஹம் தருமம் வழங்குபவர், உறைது மலையாவு தங்கத்தை தருமம் செய்த பலனைப் பெறுவார்.

61. ஓர் ஆலிம் தலையணையில் சாய்ந்து கொண்டு மார்க்க சம்பந்தமான நூல்களைப் பார்ப்பதும் அதை ஆராய்வதும், ஓர் ஆயித் 70 வருடங்கள் வணக்கம் செய்வதை விட சிறந்தது.

62. ஓர் ஆலிம் மரணமாலது இரவு காலங்களில் நின்று இபாதத்து செய்து, பகல் காலங்களில் நோன்பு நோற்கும் ஆயிரம் வணக்கவாளிகள் மரணமடைவதைவிட அதிக கவலைக்கும், துக்கத்திற்கும் உரியதாகும். ஏனென்றால் ஆயிரம் வணக்கசாலிகள் மரணமடைவது ஆயிரம் விளக்குகள் மட்டும் அணைவது போலாகும். ஆனால் ஓர் ஆலிம் மரணிப்பது உலகில் ஒளிவீசும் குரியன் மறைவதைப் போலாகும்.

63. உலகத்தில் மனிதர்கள் எவ்வாறு உலமாக்களிடம் தேவைப்படுகின்றார்களோ! அவ்வாறே சுவர்க்கத்திலும் உலமாக்களிடம் தேவைப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஏனென்றால், வல்ல இறைவன் தினந்தோறும் சொர்க்கவாசிகளிடம் உங்களுக்குத் தேவையானதைக் கேளுங்கள் கொடுக்கின்றேன் என்று அறிவிப்பான். அந்நேரத்தில் அம்மக்கள் உலமாக்களிடம் சென்று இப்போது எதைக் கேட்பது? எனகேட்பார்கள். அந்நேரத்தில் உலமாக்கள் இப்போது இதைக்கேளுங்கள், அதைக் கேளுங்கள் என்று கற்றுக் கொடுப்பார்கள்.

6. அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா?

“நபியே! அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? என (மக்களிடம்) கேட்பிராக.”

(அல்குருஆன் 39: 9)

அகிலத்தை தன் ஆளுகைக்குள் அடக்கி ஆட்டிப் படைக்கும் வல்ல இறைவனுக்கே புகழ் அளைத்தும். அவன் நிரந்தராமானவன்-சூடு இணையற்ற பேருபகாரன். அவளைப் போற்றுகின்றேன். அவளின் பேரருளை எதிர்பார்த்து அவளின் பக்கமே மீருகின்றேன். வல்ல இறைவன் மேற்கூறப்பட்டதனது அருள் வசனத்திலே... அருமை பெருமானார், அகிலத்தின் ஜோதி, மாக்களாக திரிந்த மனித சமுதாயத்தை புனிதர்களாக உருவாக்கி காட்டிய உத்தமர், உலக மக்களுக்கு அருளாக உதித்த உண்மை தூதுவர் காத்த முன் நபி முஹம்மது (ஸ்ல) அவர்களை நோக்கி “நபியே! அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? என (மக்களிடம்) கேட்பிராக” என்று ஒரு பொருள் நிறைந்த தத்துவ வினாவை எழுப்புகின்றேன்.

கோடான கோடி மக்கள் வாழும் இந்த குவலயத்தில் அறிஞர்கள், அறிவில்லாதவர்கள் என்று இரு தரப்பினர்கள் உலகி வருகின்றனர். மனிதர்கள் என்ற ரீதியில் ஓர் இனமாக இருந்தாலும் அறிவு, ஞானம் என்ற ரீதியில் இந்த மனித சமுதாயம் இரு பிரிவினர்களாக பிரிந்து திகழ்கின்றனர் என்பதை இத்திருவசனம் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகிறது. உலகில் உள்ள மற்ற படைப்பினங்களைவிட மனித சமுதாயம் சிறந்துவிளங்கினாலும், அறிவுள்ள ரீதியில் அறிவில்லாத மனிதர்கள் அறிவுள்ள ஞானமுள்ளவர்களான உலமாப்பெருமக்களை விட்டும் தனித்துபிரிந்து விடுகின்றனர். மனிதனுக்கு மற்ற சிறப்புகளைவிட அறிவென்ற சிறப்புதான் உயர்வைத்தரும், அறிவில்லாதவர்களுக்கு அகிலத்தில் உயர்வில்லை.

ஒரு ஞானி கூறுவதைப் போல அறிந்த ஆவிம்கள் பார்வை உடையவர்களாகவும், அறியாத ஜாஹரில்கள் கருடர்களாகவும் உள்ளார்கள் என்ற வாக்கியை எவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரிகிறது. ஆகவே வல்ல இறைவன் தனது திருவசனத்தில் இரண்டு சாரார்களை கட்டி காட்டி இரண்டு சாரார்களும் எப்படி சமமாவார்கள், முடியாது, முடியவே முடியாது என்பதை சொல்லி இரண்டு பிரிவினர்களை கட்டிக் காட்டுகின்றன. உலமாபெருபக்கள் விஷயங்களை தெள்ளத் தெளிவாக அறிந்து செயல்டுகின்றனர். அறியாத வர்கள் அறியாமை என்னும் இருள் குழந்தவர்களாக செயல்படுகின்றனர். இந்த இரண்டு சாரார்களில் இறைவனுக்கு பொருத்தமான அடியார்கள் அறிந்து தெளிந்த உலமாபெருமக்கள்தாம் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக விளங்குகிறது.

இனி அறியாமல் செயல்படுவதினால் ஏற்படும் ஆபத்துகளை சில உண்மை சம்பவங்களின் மூலம் நாம் ஆராயலாம்: ஓர் ஊரில் இரு சகோதரர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அண்ணன் இல்லை தேடி அதை படித்துணர புறப்பட்டு விட்டார். தம்பியோ, இல்லைத் தேடாமல் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு மலையின் பொதும்பிலே சென்று இறைவனை இபாதத்து செய்ய முற்பட்டுவிட்டார். இருவர்களும் தம் தம் செயல்களில் மும்மரமாக ஈடுபட்டு கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருநாள்...எஷ்டதான் மலைப் பொதும்பில் இறைவனை வணங்கி கொண்டிருக்கும் தம்பியிடம் சென்றான். அவரின் அயராத இபாதத்தைக் கண்டு கோபமடைந்த வைத்தான் ஒரு குழ்ச்சியை செய்து அவரின் இபாதத்தைக் கெடுக்க நாடியவனாக,

‘ஓ...ஆபிதே! என்ன இபாதத்து செய்துகொண்டிருக்கிறீர்! நான் சொல்லும் முறைப்படி நீர் இபாதத்து செய்வி ரோயானால் உம் வணக்க வழிபாடுகள் இறைவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்’ என்று மயக்கினான். இதைக் கேட்ட ஆபித் ‘நான் இவ்வளவு காலமாக செய்த இபாதத்து வீணாக்கிலிடத்தே.. சரி நீர் சொல்லித் தாரும் அதன்படி செயல்படுகிறேன்’ என்றுகூறினார். உடனே... வைத்தான் ஆபிதேஅங்கு

இடும் ஒரு “எலி”யைப் பிடித்து மௌத்தாக்கி உம் கழுத் ரடுகளில் குவிந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை உரிய இடத்தில் நில் மாலையாக அணிந்து கொண்டு உம் இபாதத்தை சொல்கின்றேன்.

தொடரும், அது இறைவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட ஆபித் அதன்படி செயல் படத் துவங்கினார். ஷஷ்தான் தன் மாய வலையை அப்பாவி ஆபிதிடம் விரித்து விட்டு மறைந்து விட்டான். “எலி” மாலையை கழுத்தில் அணிந்து கொண்டு தம் இபாதத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறோர்.

காலங்கள் பல ஓடி மறைந்தன...அண்ணன் பல கலைகளை கற்று தேர்ச்சி பெற்று சிறந்த ஆலிமாக, அறிஞராக தம் ஊருக்கு திரும்புகிறார். தம் தம்பியை விசாரிக்கிறார். தம்பியின் நிலையை (அவர் மலைப் பொதும்பில் இபாதத்தில் ஈடுபட்டு உள்ளார்) என்பதை விட்டார்கள் எடுத்து கூறி வர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாக முடியும்? ஆகவே அடன் ஆலிமானவர் தம் தம்பியான ஆபிதைப் பார்த்து வர புறப்பட்டார். தம்பியின் நஜீஸான நிலையைக் கண்ட அண்ணன் கண் கலங்கினார். தம்பியை அழைத்து நடந்ததை விசாரித்தார். நடந்ததை விவரித்தார் தம்பி. “என? காரியம் செய்தாய் நீ-உன்னை ஷஷ்தான் வழி கெடுத்து விட்டான். நீ வணங்கிய அத்தனை இபாதத்துக்கும் வீணுகி உன் வாழ்க்கையே நாசமாக போய்விட்டதே. மார்க்க இலமு இல்லாததின் காரணமாக உன்னை ஷஷ்தான் ஏமாற்றி படுபாதாளத்தில் தள்ளி விட்டான்” என்று வருந்தியவராக அண்ணன் சொன்னார். தம்பி அழுதவராக வாய்டைத்து தம் தவறை உணர்ந்து நிகைத்து நின்றார்.

பார்த்தீர்களா! மார்க்க இலமு இல்லாததின் காரணமாக தம்பி ஷஷ்ததானால் வழிகெடுக்கப்பட்டார். அண்ணன் மார்க்க இல்லை கற்று ஓர் ஆலிமாக இருந்தமையால் தாழும் வினங்கி மற்றவரையும் திருத்தி மகிழ்ந்தார். நீங்களே சொல்லுங்கள்! அறிந்தவர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? என்ன புரிகின்றதா உங்களுக்கு? இறைவனின் கூற்றுக்கு இச்சம்பவம் எவ்வளவு பொருத்தமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். இது மட்டுமல்ல, இது போன்று எத்தனையோ சம்பவங்கள் வரலாற்று

இதன் அடிப்படையில்தான் அறிந்து தெளிந்த உலாக்களைப் பற்றி அருமை பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் புகழும் பொழுது...ஆபிதை விட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது தங்களில் தாழ்ந்தோர்களைவிட நான் எப்படி சிறப்பான வானுக இருக்கின்றேனே அது போலவாகும் என்று கூறினார்கள். மேலும் சொன்னார்கள்: ஆபிதை விட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது, (வானத்தில் மின்னும்) எல்லா நட்சத்திரங்களை விட சந்திரனின் சிறப்பைப் போன்றதாகும் என்று. ஆகவே அறிந்தவர்களான உலமா பெருமக்களின் சிறப்பு அளவிட ஸ்தியாத அளவுக்கு குவிந்து கிடக்கின்றன. எப்படி அறிந்துபட்டு உள்ளார்) என்பதை விட்டார்கள் எடுத்து கூறி வர்களும் அறியாதவர்களும் சமமாக முடியும்? ஆகவே அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா?

7. உலமாக்களின் அந்தஸ்து

“உங்களில் விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கும், மார்க்கரானம் கொடுக்கப்பட்டவருக்கும் இறைவன் பல (தரஜா) அந்தஸ்துகளை உயர்த்துகின்றன்.” (அல்குர்ஆன்)

இவ்வசனத்தில் வல்ல இறைவன் இரு பிரிவினர் எந்கு அந்தஸ்துகளை உயர்த்துவதாகக் கூறுகின்றார்கள். 1) முஃமீன்கள், 2) உலமாக்கள். ஈமான் கொள்ளாத காபிரனை விட ஈமான் கொண்டு அதன்படி அமல் செய்கின்ற முஃமீன்களுக்கு பல அந்தஸ்துகளை அல்லாஹ் உயர்த்துகின்றன.

காபிர்களுக்கு இவ்வுலகத்திலும் இழிவு, மறு உலகத்திலும் இழிவு. இரு உலகிலும் அவர்களுக்கு இறைவனின்

கோபம் ஏற்படும். இரு உலகிலும் அவர்கள் வழி கேடர்கள் இவர்களைவிட சமான் கொண்ட மூலமின்களுக்கு இரு உலகிலும் வெற்றி அளிக்கக்கூடிய பல அந்தஸ்துகளை உயர்த்த கின்றனர்.

அடுத்து சமான் கொண்ட மூலமின்களை விட உலகபெருமக்களுக்கு இறைவன் பல தரஜாக்களை இரு உலகிலும் உயர்த்துகிறார்கள். அதை அளவிட முடியாது. வல்ல இறைவன் தன் அருள் மறையில் பல தரஜாக்களை உயர்த்துகிறார்கள் என்று கூறி இருப்பதிலிருந்து உலமாக்களுக்கு அளிக்கபடும் உயர் அந்தஸ்துகள் எண்ணி முடிக்க இயலாதலை இதைப் பற்றி அருமை பெருமானார் ரகுல் (ஸல்) அவர்களும் போது... உலமாக்களுக்கு மூலமின்களின் அந்தஸ்துகளை விட 700 மடங்கு அந்தஸ்து அதிகமானது. ஒர் ஆலிமுக்கு சாதாரண மூலமினுக்கும் உள்ள அந்தஸ்ததின் தொடர்தாரம் 500 வருடத்தின் தூரமாக இருக்கும் என்றும், உமாக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தஸ்ததில் தாழ்ந்தாகிறது, இந்த துன்யாவை விட சிறந்தது என்றும், ஒவ்வாரு நாளும் இறைவன் உலகில் 1000 ரஹ்மத்துக்களை இறக்குகின்றனர். அதில் 999 ரஹ்மத்துக்களை, உலமா பெருமக்கள் மீதும், பாக்கி ஒன்றை மற்ற மூலமின்களின் மீது இறக்குகின்றனர் என்றும் அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் உலமா பெருமக்களின் உயர் அந்தஸ்துகளை எடுத்து கூறியுள்ளார்கள். இதிலிருந்து உலமாக்களுக்கு இரு உலகிலும் பல அந்தஸ்துகள் உள்ளன என்றநமக்கு தெளிவாகிறது. இந்த ஆயத்தில் பொதுப்படையா மூலமின்களை அந்தஸ்தால் உயர்த்துகிறார்கள், குறிப்பாக ஆலிமுக்களை உயர்த்தி மூலமின்களுக்கு இல்லாத பல அதஸ்துகள் இருப்பதை விளக்குகின்றன வல்ல இறைவன்.

ஒரு சமயம் அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் அவையிலே இரண்டு பேர்களைப் பற்றி பேச்சு ஏற்பட்டது அவர்களில் ஒருவர் ஆலிமாக இருந்தார். இன்னென்றால் ஆபிதாக(வணக்கஸ்தாக) இருந்தார். இவ்விருவரில் சிறந்தவர் யார்? என்பது பற்றி பேச்சு நடந்தது. அப்பொழுது

அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் “உங்களில் மிகத் தாழ்ந்தவரைக் காட்டிலும் எனக்கு எவ்வளவு கள்ளனியம் (அந்தஸ்தது) இருக்கிறதோ, அவ்வளவு கள்ளனியம் வணக்கசாலையைக் காட்டிலும் ஆலிம் (அறிஞர்)க்கு இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். இன்னும் “வானிலுள்ள மலக்கு கூறும், பூமியில் வாழ்கின்ற அனைத்துப் படைப்பினங்களும், பொந்துகளில் இருக்கின்ற எழும்புகளும், கடலிலே இருக்கின்ற மீன்களும் மார்க்க கலையைப் போதிக்கின்ற ஆலிமுக்கு பிழை பொறுக்கத் தேடுகின்றன” என்றும் உலமாக்களின் டயரிய அந்தஸ்துகளை எடுத்து கூறினார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி பின்றுந்து உலமா பெருமக்களுக்கு பெரும், பெரும் கண்ணியமும், அந்தஸ்துகளும் இரு உலகிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை எழுத்தால் வர்ணிக்க முடியாது. அவர்களின் அந்தஸ்துகளை அல்லாற்றுவும் அவனின் தூதரும்தான் அறிவார்கள்.

8. “உலமாக்களிடம் கேளுங்கள்”

“அவர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினிலும் மார்க்கவியலில் (உள்ள கலை, கலாச்சாரங்களை) விளக்கி கொள்ள ஆவனசெய்யவில்லையென்றால்!... நீங்கள் அறியாத பாமரர்களாக இருந்தால்! அறிஞர் பெருமக்களிடம் (ஆலிம்கள்) கேளுங்கள்.” (அல்குர்-ஆன்)

இந்த இறைவசனத்திலிருந்து பொதுமக்களுக்கு எந்த விஷயங்கள் தெரியவில்லையோ அத்தனை விஷயங்களையும், உலமாக்களிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது புலனுகிறது. எவருக்கு இறைவன் நலவை நாடுகின்றனானால் அவருக்கு மார்க்க விஷயத்தில் விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் உலமாக்களை புகழ்ந்து கூறினார்கள். ஆக நமி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றுப்படி மார்க்கத்தில் விளக்கத்தைக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள்

உலமாக்கள்தாம் என்று தெளிவாகிறது. ஆகவே மார்க்கி தில் சரியான விளக்கத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட உலமாப்பெறு மக்களிடம் பொதுமக்கள் எல்லா பிரச்சனைகளையும் தீர்த்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் சமுதாயத்தில் மார்க்கில்லை மக்களை கொடுக்கப்பட்டவர்கள் உலமாப்பெறுமக்கள்தாம் கல்வி நபிமார்களிடம் இருந்து வந்த வாரிசு சொத்தாகும் இனிப்பு உள்ள இடத்தில் ஈக்கள் மொய்ப்பது போல் கல்வி ஞானமுள்ள உலமாப்பெறுமக்களிடம் பொதுமக்கள் மார்க்கில் விஷயங்களைக் கட்டாயம் கேட்டே ஆகவேண்டும்.

ஓர் ஆலிம் இடம் ஒரு சாதாரண மனிதர் வந்து, “அ ஆனில் எல்லாம் இருக்கிறது. அனைத்துக்கும் தீர்வு அ ஆனில் உள்ளது என்று கூறுகின்றீர்களே. ஒரு கிலோ மைதாமாவில் எத்தனை ரொட்டிகள் போடலாம் என்று அ ஆனில் உள்ளதா? என் இந்த கேள்விக்கு குர்ஆனிலிருந்து தகுந்த ஆதாரம் காட்டுங்கள்” என்றார். உடனே ஆலிம் அவர்கள் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு சிறுபையனைப் பார்த்து “ரொட்டி மாஸ்ட்ரை நான் அழைத்தேன் என்று அழைத்து வாரும்!” என்று சொன்னார்கள். பையன் ரொட்டி மாஸ்ட்ரை அழைத்து வந்தான்.

ஆலிம்:- ஒரு கிலோ மைதாமாவில் எத்தனை ரொட்டிப் போடலாம். மாஸ்டர்:- இருபத்தைந்து ரெட்டிகள் போடலாமுங்க. உடனே ஆலிம் வந்தவரிடம் இருபத்தைந்து ரொட்டிகள் போடலாம் என்று சொன்னார்கள். வந்தவருக்கு கோபப் பந்துவிட்டது. “இப்படி விசாரித்துதான் எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளலாமே! நான் கேட்டது குர்ஆனில் உள்ளதா என்றதானே” என்றார். உடனே ஆலிம் அவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட இறைவசனங்கள் “நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தால் அறிஞர் பெறுமக்களிடம் (ஆலிம்கள்) கேளுங்கள்!” என்ற வசனத்தைக் கூறி இறைவனே இப்படிக் கூறி இருக்கின்றனர் என்று எடுத்து கூறி குர்ஆனில் எல்லாம் உள்ளது. இதில் சந்தேகத்திற்கு இடமே இல்லை என்பதை சரியாக ஆதாரத்துடன் நிருபித்து காட்டினார். வந்தவர் வாய்டைத்து நின்றார்.

இது மட்டுமா? இல்லாமிய வரலாற்று ஏடுகளில் எத்தனையோ சம்பவங்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளில் சிலதை இங்கு நான் எழுதுகிறேன். படித்து மகிழுங்கள்.

ஹல்ரத் உமர் (ரலி) அவர்களின் ஆட்சி காலம் அது. ஒரு நஸ்ரானி சில கேள்விகளை எழுதி தயவு செய்து இவைகளுக்கு வேதங்களின் மூலம் பதில் சொல்லுவங்கள் என்று உமர் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்ட நூப்பினான். கேள்வி: (1) ஒரு தாயின் வயிற்றில் இரு குழந்தைகள் ஒரே நாளில் பிறந்தன, பின்பு ஒரே நாளில் இருவரும் மரணம் அடைந்தார்கள். ஆனால், அவ்விருவரில் ஒருவரின் வயது நூறு வருடங்கள் அதிகமாகவும், ஒருவரின் வயது நூறு வருடங்கள் குறைவாகவும் இருந்தது. இவ்விரு சகோதரர்களும் யார்? இது சாத்தியம் ஆகுமா? கேள்வி: (2) ஓர் இடம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு தடவைதான் சூரியன் உதயமானது அதற்கு முன் உதயமானதுமில்லை. இனி ஒருபோதும் உதயமாகவும் செய்யாது, அது எந்த பூமி? கேள்வி: (3) ஒரு புதை குழி, அது உயிராக இருக்கிறது. அதில் இருக்கும் பிரேதமும் உயிருடன் இருக்கிறது. அந்த புதை குழி பிரேதத்தை சுமந்து கொண்டு சுற்றித் திரிகிறது. பின்பு அந்த பிரேதம் புதை குழியை விட்டு வெளியில் வந்து சில காலம் வாழ்ந்து, பின்பு மரணம் அடைகிறது. அது எந்த புதை குழி? கேள்வி: (4) ஒரு கைதி அவனுக்கு ஜெயிலுக்குள் முச்சவிட அனுமதி இல்லை. ஆனால் அந்த கைதி முச்ச விடாமலேயே ஜெயிலுக்குள் உயிருடன் இருக்கின்றன். அது எந்த கைதி?

ஹல்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள், ஹல்ரத் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களை அழைத்து, இக்கேள்விகளுக்கு விடை எழுதுமாறு கூறினார்கள். உடனே இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் அதே இடத்தில் உட்கார்ந்து பதில் எழுதினார்கள்: பிஸ்மில்லா ஹீர்ரஹ்மானீர் ரஹ்மீ. நீங்கள் கேட்ட முதல் கேள்வியில் குறிப்பிட்ட இரு சகோதரர்களும் ஹல்ரத் உணைர் (அலை) அவர்களும், அவர்களின் சகோதரருமாவார்கள். இவ்விருவரும், ஒரே நாளில்தான் ஜோடியாகப் பிறந்தார்கள். அவ்விருவரின் மரணமும் ஒரே நாளில்தான் ஏற்றுகிறது.

பட்டன். ஆனால், இறைவன் தனது வல்லமைகளை வெளிப் படுத்துவதற்காக ஹல்ரத் உஜைர் (அலை) அவர்களை நூறு வருடங்கள் வரை மரணமாக்கி வைத்திருந்தான். மறுபடியும் களின் சகோதரரும் ஒரே நாளில் மரணமடைந்தார்கள். அதனால் ஹல்ரத் உஜைர் (அலை) அவர்களின் வயது நூறு வருடம் குறைவாகவும், அவர்களின் சகோதரின் வயது நூறு வருடம் அதிகமாகவும் ஆயிற்று. இது விபரம் குருஞ் ஷீபில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உங்களின் இரண்டாவது கேள்வியிலுள்ள பூமி, கடலுக்கு அடியிலிருக்கும் “குலஜம்” என்ற தீவு. அந்த இடத்தில்தான் பிர்அவன் மூழ்கிடக்கப்பட்டான். அத்தீவில் ஒரே ஒரு தடவைதான் குரியன் உதய மானது. இனி ஒருபோதும் குரியன் உதிக்காது.

உங்களின் முன்னுவது கேள்வி, புதை குழியும் உயிராக இருக்கிறது. அதிலுள்ள பிரேதமும் உயிராக இருக்கிறது. அப்புதைகுழி அப்பிரேதத்தை சமந்து கொண்டு சுற்றித் திரிகிறது. அது ஹல்ரத் யூனாஸ் (அலை) அவர்களை விழுங்கிய மீனாகும். அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி அந்த மீன் யூனாஸ் (அலை) அவர்களை விழுங்கியது. அதன் வயிற்றில் யூனாஸ் (அலை) அவர்கள் நாற்பது நாள் தங்கியிருந்தார்கள். அவர்களை அம்மீன் சமந்து கொண்டு கடவில் சுற்றித் திரிந்தது. அவர்களும் உயிருடனிருந்தார்கள். அம்மீனும் உயிருடன் இருந்தது. பின்பு அவர்கள் மீன் வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்து சில காலம் வாழ்ந்து பின்பு மரணமடைந்தார்கள். நான்காவது கேள்வி: எந்த கைதிக்கு ஜெயிலில் முச்சவிட அனுமதி இல்லையோ, அது தாயின் கருவறையில் இருக்கும் குழந்தையாகும். அது முச்ச விடாமலேயே கற்பணமில் உயிருடன் இருக்கிறது, என்று எழுதி மூடித்தார்கள்.

இந்த பதில்களை உமர் (ரவி) அவர்கள் அந்த நஸரா வுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்த பதில்களை பார்த்த யாராவது ஒரு நபி இருப்பார்கள் போல் தெரிகிறது. யாரும் பதில் கூற முடியாது என்று கூறினான்.

அடுத்து வரும் சுவையான நிகழ்ச்சிகளைப் பாருங்கேளன்: ஹல்ரத் அலை (ரவி) அவர்களின் ஆட்சிகாலம். ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு மணிவிகள், ஒரே நேரத்தில் இருவரையும் திருமணம் செய்துகொண்டான். அவர்கள் இருவரும் ஒரே நேரத்தில் குழந்தையை பெற்றெடுத்தார்கள். அதுவும் நன்றிரு நேரம், விளக்கு வசதிகள் இல்லாத காலம். இரண்டு அறை கொண்ட அந்த வீட்டில் அவ்விரு மணிவிகளும் தனித் தனி அறையில்தான் பிரசவித்தார்கள். அவ்விரு அறைகளுக்கும் சேர்த்து ஒரே ஒரு விளக்கு மாத்திரமே இருந்தது. அந்த ஒரு விளக்கும் பிரசவிக்கும் நேரம் பார்த்து அணைந்து விட்டது.

பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளையும் வெளியில் கொண்டு வந்து சத்தம் செய்வதிலேயே முழு கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த ஆயாவினால் யாருக்கு என்ன குழந்தைப் பிறந்தது? இரண்டும் ஆண்களா, அல்லது இரண்டும் பெண்களா? அல்லது ஒன்று பெண்ணும் மற்றொன்று ஆனு என்று கூட அவளால் கவனிக்க முடியவில்லை. ஆனால் குழந்தைகளை சத்தம் செய்த பின்புதான் ஒன்று ஆண், மற்றொன்று பெண் என்று தெரியவந்தது. ஆனாக்கொரு குழந்தையை கொடுத்து விட்டு நழுவிவிட்டாள் அந்த ஆயா. ஆனால் அவ்விரு பெண்களும் ஆண் குழந்தை தனக்குரியது, தனக்குரியது என்று சொந்தம் கொண்டாடினார்கள்.

கணவன் எவ்வளவு சொல்லியும், அவர்கள் பணிவதாக தெரியவில்லை. கிராமப் பஞ்சாயத்திற்குப் பிரச்சனை சென்றது. அங்கும் தெளிவு ஏற்படவில்லை. நீதி மன்றம், உச்சத்திய மன்றம் எல்லாம் சென்றும் சரியான தீர்ப்பு கிடைக்கவில்லை. கலீபா அலை (ரவி) அவர்களின் அரண்மணைக்கே இவ்வழக்கு நீதி கோரிவந்துவிட்டது. கணவனையும், அவ்விரு மணைகளையும் தீர்விசாரித்த பின்னர் அந்த இருபெண்களிடமும் எடையாலும் அளவாலும் சரிசமமாக உள்ள கிள்ளணங்களைக் கொடுத்து மறைவிடம் சென்று இந்தக் கிள்ளணத்தில் தங்கள் தங்களின்தாய்ப்பாலை கறந் துகொண்டுவரும்படி கலீபா அலை (ரவி) கட்டளையிட்டார்கள். அவ்விருவரும் தாய்ப்பாலை கிள்ள

ணங்களில்கறந்து கொடுத்தார்கள். இரண்டுகின்னங்களையும் ஒருத்ராசைக் கொண்டுவரச்செய்துள்ளடபோடசெய்தார்கள். எடையாலும், அனவாலும் சரிசமமான கிண்ணங்கள் அவை. அந்த இரு கிண்ணங்களிலும் குறிப்பிட்ட குறி வரை பால் இருக்கின்றன. அதை எடைப் போடும்போது ஒன்று எடை அதிகமாகவும், மற்றென்று எடை குறைவாகவும் இருந்தன.

எடைகூடிய கிண்ணத்தை எடுத்து இது யாருடையது என்று கலீபா கேட்டபோது ‘அது என்னுடையது’ என்று ஒருத்தி முன் வந்தாள். மற்றவளிடம் ‘இது அவனுடையது தானே!’ என்று கேட்க மற்றவரும் “ஆமாம்! அது என் சக்களத்தியடையதுதான்” என்று ஒப்புக்கொண்டு உறுதி செய்தாள். “அப்படியென்றால் எடை கூடிய இந்தப் பால் கிண்ணத்திற்குச் சொந்தக்காரியான இவருக்குத்தான் ஆண் குழந்தை சொந்தமானது. ஏனெனில் ஆண் குழந்தை யைப் பெற்றெடுத்தது அவன்தான்.” என்று ஹல்ரத் அலீ (ரவி) தீர்ப்பு செய்தார்கள். இத்தீர்ப்பை பற்றி மக்கள் குழம்பி இருக்கும் இந்நேரத்தில் உடனே அலீ (ரவி) அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தார்கள். அந்த அற்புத விளக்கத்தை நாமும் பார்ப்போம்:

“நமது சுத்த சத்திய புனித குர்ஆனில் பாகப் பிரிவினை சம்பந்தமாக குறிப்பிடும்போது “மித்துவு ஹஸ்ஸில் உன்தயைனி” (ஆண்களுக்கு இரண்டு பாகங்கள், பெண்களுக்கு ஒரே ஒரு பாகம் தான்) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை நீங்களெல்லாம் அறிந்து வைத்துள்ளீர்கள் அல்லவா? சொத்தில் மாத்திரம்தான் ஆண்களுக்கு இரண்டு பங்கு என்று பொருள்ளு. அறிவு விஷயத்திலும் கூட ஆணுக்கு இரண்டு பங்கு அறிவும் பெண்ணுக்கு ஒரு பங்கு அறிவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல் அணைத்திலுமே ஆணுக்கு இரண்டு பங்கும், பெண் னுக்கு ஒரு பங்கும் என்பதுதான் இயற்கையின் நியதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இயற்கையின் நியதிக்கு ஒப்ப பெண் குழந்தைப் பிறப்பதால் தாயின் மார்பகத்தில் ஊற்றெடுக்கும் பாலைப் பார்க்கிலும் ஆண் குழந்தை பிறப்பதால் ஊற்றெடுக்கும்

கும் தாய்பால் எடை கூடியதாகத்தான் இருக்கப்படும், இந்த இயற்கையின் உண்மையைத்தான் நீங்களெல்லாரும் கண்டு களித்தீர்களே! ஆகவேதான் எடை கூடிய பாலை உடைய பெண்ணுக்கு ஆண் குழந்தை சொந்தம் என்று தீர்ப்பு கூறினேன்’ என்று காரணத்தை கூறினார்கள், கலீபா அலீ (ரவி) அவர்கள். மக்கள் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி விட்டார்கள்.

ஒரு மனிதன் தனது மனவியைப் பார்த்து ‘நீ சந்தி ரஜைவிட அதிக அழகுள்ளவாக இல்லாவிட்டால் தலாக் ஆகினிடுவாய்’ என்று கூறினான். அதன்பின் இங்கிஷ்யம் அறிஞர் ஷாபிச (ரஹ்ம) அவர்களிடம் வந்தது. அவர்கள் தலாக் ஏற்படவில்லை என்று கூறி விட்டார்கள். ஏனெனில் பெண் மனித இனம். மனிதனைப் பற்றி கூறுவகையில் இறைவன் எல்லா வள்ளுக்களைவிட மனித இனத்தை நாம் அழகிய வடிவத்தில் படைத்துள்ளோம் என்று கூறியுள்ளான். சந்தி ரஜை மனிதனைக் காண மேலானதாக இருந்தால் மனிதனை நாம் அழகிய வடிவத்தில் படைத்துள்ளோம் என்று இறைவன் கூறி இருக்கமாட்டான் என்று விளக்கம் கூறினார்கள்.

ஒரு தடவை மக்கள் பலர் ஒன்று கூடி இமாம் அழ ஹஸ்பொ (ரஹ்ம) அவர்களிடம் இமாமைப் பின்பற்றித் தொழுக் கூடியவர்கள் அல்லும்து குரா ஓதுவது சம்பந்தமாக விளக்கம் சென்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது இமாமவர்கள் “நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து என்னிடம் பேசுவதற்கு ஒருவரை ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். எல்லோரிடும் பேசுவதற்கு சீரமாக இருக்கிறது” என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்று எல்லோரின் சார்பிலும் பேசுவதற்கு ஒருவரை நியமித்தார்கள். அப்பொழுது இமாம வர்கள் ‘இதுதான் உங்களுக்கு பதில்’ என்று கூறினார்கள். எவ்விதம் நீங்கள் உங்கள் சார்பில் வக்கீல் ஒருவரை ஆக்கினீர்களோ, அவ்விதமே பின்பற்றித் தொழுக்கூடியவர்கள் இமாமை தங்களது வக்கீலாக ஆக்கிகொள்கிறார்கள் என்றார்கள்.

இமாம் மாலிக் (ரஹ்ம) அவர்கள், மதீனாவில் மூத்தியாக (மார்க்கத் தீர்ப்பளிப்பவராக) இருந்த நேரத்தில், ஒரு

பெண் திட்டான் மரணமடைந்தாள். அவளை அடக்கம் செய் வதற்கு குளிப்பாட்டியபோது, குளிப்பாட்டிய பெண்ணின் கை, அப்பினைத்தின் மர்மஸ்தானத்தில் மாட்டிக் கொண்டது, எவ்வளவோ முயன்றும் கையை வெளியே எடுக்க முடியவில்லை. அப்பொழுது மக்கள் இமாம் மாலிக் (ரஹ்ம) அவர்களிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். அது சமயம் இமாம் அவர்கள் “குளிப்பாட்டும் இப்பெண், மரணித்தப் பெண்ணைப் பற்றி அவதூருள் என்னம் கொண்டிருக்க கூடும், மரணித்த பெண்னே பரிசுத்தமானவளாகத் தெரி கிறது. எனவே அவள் கொண்ட அவதூருக்குரிய தண்டனை நிறைவேற்றப்படாதவரை அவளின் கை, அப்படியேதான் இருக்கும்” என்று கூறினார்கள். அதுபோல் அவதூரின் தண்டனையாக சுவுக்கால் 80 அடி அடிக்கப்பட்டது. அப் பொழுது அவளின் கை தானுஷவே மர்மஸ்தானத்திலிருந்து விடுபட்டது.

ஒருவர் தம் மனைவியின் கையிலிருந்த தண்ணீர் நிரம் பிய குவளையை தமிழ்த் தரும்படி கேட்டார். அவளோ மறுத்தாள். அதனால் கோபம் கொண்ட கணவன் அவளை நோக்கி, “அந்த நீரை நான் குடித்தாலும் அல்லது நீ குடித்தாலும் அல்லது அடுத்தவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்தாலும் அல்லது அதைக் கீழே கொட்டினாலும் நீ தலாக்” என்று சொல்லிவிட்டான். அதிர்ச்சியுற்ற அப்பெண்யனிஇமாம் அழை ஹனீபா (ரஹ்ம) அவர்களிடம் சென்று தலாக்விவாகரத்தினிருந்து விடுதலை பெற வழிகாட்டுமாறு பணி வுடன் வேண்டிக் கொண்டார். இமாம் அவர்கள் “ஓரு துணியை அந்த நீரில் முக்கி, அது நன்றாக நீரை உறிஞ்சிய பின் அதை அப்படியே வெயிலில் காயப் போட்டுவிடு” என்று வழி கூறினார்கள்.

ஹல்ரத் ஸெஷு அப்துல் காதீர் ஜீலானி (ரஹ்ம) அவர்கள் காலத்தில் ஒரு மனிதன், தன் மனைவியிடத்தில், ‘எனக்கு உலகில் எவரும் சரி நிகர் இல்லாத அளவு நான் வணக்கம் புரியவில்லையானால், நீ தலாக்’ என்று கூறினான். இது விஷயமாக ஹல்ரத் குத்புனுவிடம் விளக்கம் கேட்டார்கள், உடனே ஹல்ரத் அவர்கள் அம்மனிதனிடம், ‘நீ கூப்பத்துல்

லாஹ்விற்கு சென்று ஒருவரும் இல்லாத சமயத்தில் தவாபு செய். உன் மனைவி தலாக் ஆகமாட்டாள்’ என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள்.

ஆக இதே போல் ஏராளமான சம்பவங்கள் வரலாற்று ஏடுகளில் நிறைந்து இருக்கின்றன. நூல் விரிவை அஞ்சி கருக்குகிறேன். பார்த்தீர்களா? நமது உலமா பெருமக்களின் தத்துவ தீர்ப்புகளை! அதசை பதில்களை! ஆகவே அறத் தின் காலவர்கள் ஆலிம்கள்! அறிவின் வீட்டிற்கு சொந்தக் காரர்கள் ஆலிம்கள்! அகிலத்தின் அருட்கொடை அன்ன லெம் பெருமானுருக்கு அனந்தக்காரர்கள் ஆலிம்கள்! அவர்களிடமே நிங்கள் சென்று உங்களின் உள்ளத்தின் சந்தேக எண்ணங்களை கேட்டுப் போக்கி புரிந்துக் கொண்டு வாழும் கள். உண்மையின்பால் ஈமானை ஒப்படைத்து உயர்ந்த அந்தஸ்துகளை அடையும்கள். நல்லதை பற்றி உலமாக்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நல்லதை கேட்டு அறிந்து கொள்வது அறிவின் பகுத்டாக இருக்கிறது என்று அன்னால் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

*

9. “அல்லாஹ்வை அஞ்சும் ஆலிம்கள்”

‘அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் அல்லாஹ்விற்கு அஞ்சி நடப்பவர்கள் ஆலிம்களோயாகும்’

(அல் குர் ஆஸ்: 4: 162)

ஆம்! பத்தரைமாற்று பசும் முத்துக்களான வான் மறை போற்றும்படி ரத்தின சென வரிகளால் சித்தமே சிலிர்த் திடும் பாங்கில் இத்தரையில் இலங்கும் மொத்த ஆலிம்கள் அனைவர்களுக்கும் முத்திரைப் பதித்து பக்தியின் மணி மகு

தத்தை மனோகரமாக்கி காட்டுகின்றன் அல்லாஹ், உண்மையில் அல்லாஹ் விற்கு அஞ்சி நடப்பவர்கள் உலமாபெருமக்கள்தான். காரணம் அவர்கள் மார்க்கத்தை நன்கு தெளிவாக அறிந்தவர்கள், அல்லாஹ் வின் வல்லமையைப் புரிந்தவர்கள், அவர்கள் அல்லாஹ் வின் அச்சத்தால் வடித்தகண்ணீர் இறைவனை அஞ்சி வாழ்ந்த நிலைமைகள் எழுதி காட்ட இயலாதவையாக இருக்கின்றன. நான் ஒரு மரமாக பிறந்திருக்கக் கூடாதோ! அப்படிப் பிறந்திருப்பேனுமின், நான் வெட்டப்பட்டு விறகாகப் பிறருக்கு பிரயோசனப்பட்டிருப்பேனே? நான் புல்லாக பிறந்திருக்கக் கூடாதா! மிகுங்களுக்கு இரையாகப் பயன்பட்டிருப்பேனே! ஒரு சிச்வாசியுடைய உடலின் உரோமமாகவாவது நான் பிறந்திருக்கக் கூடாதா என ஏங்கி இறைவனை அஞ்சுச்வார்கள்.

ஹல்ரத் உமர் (ரவி) அவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு சிறு துரும்பைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு நான் இச் சிறு துரும்பாக இருக்கக் கூடாதா? என்று இறைவனை அஞ்சி கொள்வார்கள். அல்லாஹ் வின் அச்சத்தின் காரணமாக அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரவி) அவர்கள் சதா நேரமும் அழுது கொண்டே இருப்பார்கள். கண்ணீர் வடித்து, வடித்து அவர்களின் இரு கண்ணங்களிலும் இருகோடுகள் விழுந்துபோயிருந்தன. கப்ருடைய வாழ்வை நினைத்து இறைவனைப் பயந்து தங்களது தாடி ரோமங்கள் நனையுமளவு ஹல்ரத் உஸ்மான் (ரவி) அழுதுகொண்டே இருப்பார்கள். ஹல்ரத் கபுருவாசிகளை பார்த்து இறைவனை நினைத்து அதிகமான அழுகையாக அழுது புலம்புவார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு ரவாஹா (ரவி) அவர்கள் அழுது கொண்டே இருந்தார்கள். அவர்களது அழுகையை கண்டு அவர்களது மனையரும் அழு ஆரம்பித்துவிட்டனர். காரணம், இறுதி நாளன்று நரகை கடந்தாக வேண்டும். அதிலிருந்து எனக்கு இரட்சிப்புக் கிடைக்குமோ? என்று நினைத்து அழுது கொண்டே இருந்தார்கள்.

அன்னை ஆயிஷா (ரவி) அவர்கள், 'நான் பறவையாக பிறந்திருக்கக் கூடாதா, சற்றி திரிவேனே! மனிதராகப்

பிறந்து அல்லாஹ் விற்கு மாறு செய்கின்றேனே!' என்ற முறையில் அழுது கொண்டே இருப்பார்கள். அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரவி) அவர்கள் இறையச்சத்தால் அழுது அழுது கண்கள் கெட்டு போய்விட்டன. ஹல்ரத் ஸாப்யானுஸ் ஸவரிய்யு (ரஹ்) அவர்கள் இறைவனை நினைத்து அழுது அழுது அவர்களின் ஈரல் வெடித்து போய்கிருந்தன. சில பெரியார்கள் இறை அச்சத்தால் அழுது அழுது முச்சத் திணராவாரம்பித்தார்கள். தங்களது உரோமங்கள் ருத்திட்டு நின்றன. அழுது அழுது கண்கள் ஒளி இழந்திருந்தன. ஹஸன் பஸரி (ரஹ்) அவர்கள், அல்லாஹ் வின் அச்சத்தால் வீடு முழுவதையும் தம் கண்ணீரால் அழுது நனைத்தார்கள். இவர்கள் அழுது அழுது வடித்த கண்ணீர் தாரைதாரையாக வழிந்தோடின. இப்படி என்னாற்ற உலமாபெருமக்கள் அல்லாஹ் வின் அச்சத்தால் அழுது அழுது கண்ணீர் வடித்துள்ளர்கள். இறைவன் கூறுவதைப்போல உண்மையில் அல்லாஹ்வை அஞ்சக் கூடியவர்கள் உலமாபெருமக்கள் தாம் என்பதை இச்சம்பவங்கள் நிருபிக்கின்றன.

இதுமட்டுமா இறைவன் மார்க்கத்தில் எதை எதையெல்லாம் ஹராம் ஆக்கியுள்ளானே, அவற்றையெல்லாம் விட்டு ஒதுங்கி அல்லாஹ்வை பயந்து வாழக் கூடியவர்கள் நமது உலமாபெருமக்கள்தாம் என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. உதாரணமாக வட்டி, விச்சாரம், மது, மாது, குது, கொள்ளோ, மோசி, வஞ்சம் போன்ற பாவகரமான செயல் களை விட்டும் அல்லாஹ்வை அஞ்சி வாழ்ந்து இத்தவறுகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் சமுதாய பாமர மக்களை நிருத்தி வரும் தியாகக் கூட்டங்கள்தாம் நமது சத்திய உலமாக்கள். உண்மையிலேயே இறைவனை அஞ்சி வாழக் கூடியவர்கள் நமது உலமாக்கள்தாம் என்பதில் கிள்சிற்றும் சந்தேகமில்லை.

வல்ல இறைவனின் உண்மை கூற்றை உலகத்தில் நிருபித்து சத்திய வழியில் சென்று வெற்றி வாழ்க்கை வாழும் நமது மதிப்பிற்குரிய சமுதாய காவலர்களான உண்ணது உலமாக்களை மதித்து அவர்களை கண்ணியப்படுத்தி வாழ்வோ மாத.

10. “உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகள்”

உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துங்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகளாக இருக்கின்றார்கள்.

(அல்லதீஸ்)

உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசுக்காரர்கள். ஏனெனில் நபிமார்கள் தீஞரையும், தீர்க்கத்தையும் வாரிசுகளாக ஆக்கி செல்லவில்லை. அவர்கள் வாரிசுகளாக ஆக்கி சென்றது இல்லைத்தான். யார் அந்த இல்லை எடுத்துக் கொண்டாரோ அவர் நிரந்தரான (ராணுமான) பங்கை எடுத்தவராகிறார் என்று அந்நமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். உண்மையில் உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகளாம் என்பதற்கு உங்களுக்கு ஒரு சம்பவத்தை கூறுகிறேன்:

மன்னர் மஹ்முது கஸ்ஸவி (ரஹ்) அவர்கள் ஒரு சிறந்த இஸ்லாமிய அரசர்களில் ஒருவராவார்கள். இவர்களுக்கு மனது மனது விதயான சந்தேகங்கள் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டே இருந்தன. அதன் காரணமாக அவர்களின் மனது புண்பட்டிருந்தன. அந்த மனது சந்தேகங்களில் ஒன்று, தாம் சபுக்தஜீனுக்கு உண்மையில் பிறந்தவர்தாமா அதாவது அவர் உண்மையில் என்ன தந்தைதானு? என்பது, அவர் அவ்வாறு என்னியதற்கு காரணம் அவரின் உந்தை சபுக்தஜீன் அழகற்றவராக இருந்ததும் இவர் ஆண்முகராக விளங்கியதுமாகும். அவரின் இரண்டாவது சந்தேகம் தாம் இறந்தபின் தமக்குச் சுவனம் கிடைக்குமா நாகம் கிடைக்குமா என்பதாகும். மன்னரின் முன்றாவது சந்தேகம் உண்மையில் உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிசுகள்தாமா? என்பதாகும்.

இந்த சந்தேகங்களுக்கு தெளிவு ஏற்படாது அவர் மனகுழப்பம் அடைந்திருந்தபோது ஓரிரவு வழக்கம் போல் மாற வேடம் பூண்டு நகரைச் சுற்றிப் பார்த்து மக்களின் குறை

அறிந்து வருவதற்காக தயாரானார்கள். அரசர் வருவதை மக்கள் அறியாவன்னம் இருப்பதற்காக ஊழியர்கள் முன்னே சென்று தெரு விளக்குகளை ஒன்றின்மின் ஒன்றாக அணைத்துக் கொண்டே சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒரு தெரு விளக்கின் கீழ் மார்க்க கல்வி பயிலும் மாணவர் ஒரு வர் நின்று தம் கிதாபை படித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட ஒர் ஊழியர் அவ்விளக்கை அணைக்க மனமில்லாது, அரசரிடம் ஒடிவந்து விஷயத்தைக் கூறினார். அது கேட்ட அரசர் அந்த விளக்கை மட்டும் அணைக்காது விட்டு விட்டு எனைய விளக்குகளை அணைத்துக்கொண்டு செல்லுமாறு ஆணை இட்டார். அவ்வாறே ஊழியர்களும் செய்தார்கள்.

அன்றிரவு மன்னர் அயர்ந்து உறங்குகிறார். அவரின் கனவில் அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தோன்றி, “யா மஹ்முது இப்னு சபுக்தஜீன்! அல்லாஹு யுக்ரிம பிக் ஸிபில் ஜன்னத்தி, கமா அக்ரம்த பிவரஃதத்தி” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். அந்த ஒரு வாக்கியத்திலேயே மன்னரின் முன்று ஜையங்களுக்கும் விடை கிடைத்து விட்டது. அதன் பொருள்:- “சபுக்தஜீனுடைய மகனுகிய மஹ்முதே! நீர் எவ்வாறு என்னுடைய வாரிசைக் கண்ணியப்படுத்தி என்றாரோ, அதே போன்று அல்லாஹு உம்மை சுவனத்தில் கண்ணியப்படுத்துவானாக!” என்பதாகும். இந்த ஒரு வாக்கியத்தில் அவர் உண்மையில் சபுக்தஜீனுக்குப் பிறந்தவர்தாம் என்பதும், அவர் மறுமையில் சுவனம் புகுவார் என்பதும், ஆலிம்கள் அருமை நபி (ஸல்) அவர்களின் வாரிசுகள் தாம் என்பதும் தெளிவாக பொதிந்துள்ளதை காணலாம்.

ஆகவே ஆலிம்கள் உண்மையில் நபிமார்களின் வாரிசுகள்தாம் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. நபிமார்கள் தாம் மனிதர்களில் உயர்ந்தவர்கள். அவர்களின் வாரிசுபொருள்களான இல்முகளுக்கு சொந்தக்காரர்கள் உலமாபெருமக்கள்தாம். இதன் அடிப்படையில்தான் அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ‘எவர் உலமாக்களைக் கண்ணியப்படுத்துவின்றாரோ அவர் என்னை கண்ணி

யப்படுத்தியவராவார், யார் என்னைக் கண்ணியப்படுத்துகிறோ, அவர் அல்லாற்றவை கண்ணியப்படுத்தியவராவார். யார் அல்லாற்றவை கண்ணியப்படுத்துகிறோ, அவரின் இருப்பிடம் சுவன்மாகும்' என்று. ஆகவே நபிமாகளின் வாரிசுகள் உலமாக்கள்தாம் என்பதை அறிந்து அவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய கண்ணியத்தை செலுத்தி செயல்படுவோமாக,

11. “உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துங்கள்”

‘அவர்கள் உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துகிறார்களோ, அவர்கள் உண்மையில் அல்லாற்றவை கண்ணியப்படுத்தியவராவார்கள்.’’

-(அல்லதீஸ்)

‘எவர் ஓர் ஆலிமை கண்ணியப்படுத்துகிறோ, அவர் உண்மையில் ஏழுபது நபிமார்களை கண்ணியப்படுத்தியவரைப் போலவார்’’ என நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(அல்லதீஸ்)

அன்பு, நேயர்களே! இப்பொழுது ஓர் ஆலிமை கண்ணியம் செய்த ஓர் அரசரின் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சியை எழுதுகிறேன். படித்து பயண்பெறுங்கள்: குராசான் நாட்டின் சிறந்த அரசராக நீதி வழுவாத மாமன்றாக இஸ்மாயில் சாமானி (ரஹ்) அவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தார்கள்.

ஒருநாள் நபிமார்களின் புனித வாரிசான ஆலிம் ஒரு வர் அரசரிடம் வந்தார்கள். அரசர் இஸ்மாயில் சாமானி (ரஹ்) அவர்கள் அந்த ஆலிமை முகமலர்ச்சியுடன் வர

வேற்று அவரை கண்ணியப்படுத்தினார். நல்ல பல உபகாரங்களையும் செய்தார். அதன் பிறகு ஆலிம் அவர்கள் அரசரிடம் விடை பெற்று சென்ற பொழுது அரசர் ஏழு அடிகள் வரை அந்த ஆலிமுடன் சென்று அவரை வழி அனுப்பி வைத்தார். பின்பு அரசர் தம் அலுவல்களை முடித்துக் கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்று விட்டார்.

அந்த இராவில் மன்னர் இஸ்மாயில் சாமானி (ரஹ்) அவர்களின் கனவில் உத்தம தூதர் நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் திருத்தோற்றம் வழங்கி ‘இஸ்மாயிலே! எனது வாரிசான ஆலிமுக்கு நீங்கள் மரியாதை செய்ததற்காக உங்களை இரு உலகிலும் கவரப்படுத்த வேண்டுமென்றும் நீங்கள் அந்த ஆலிமுடன் ஏழு அடிவரை சென்று அவரை வழியனுப்பியதற்காக உங்கள் சந்ததியில் ஏழுபேர்கள் ஒரு வர் பின் ஒருவராக அரசராக வேண்டுமென்றும் நான் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்துள்ளேன்’, எனக் கூறி விட்டு மறைந்தார்கள். நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்களின் புனித துஆவை இறைவன் ஏற்று கொண்டு விட்டான். இஸ்மாயில் சாமானி (ரஹ்) அவர்கள் இரு உலகிலும் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பது தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நபி பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்களின் கூற்றுப்படி அரசரின் வாரிசுகளில் ஏழு பேர்கள், ஒருவர் பின் ஒருவராக அரசராக இருந்து நீதியுடன் ஆட்சி புரிந்து புனித இஸ்லாத் திற்கு கண்ணியத்தைத் தேடித் தந்தார்கள். பார்த்தீர்களா புனித ஆலிமை கண்ணியப்படுத்தியதற்காக கிடைத்த பரிசை. ஆகவே உலமாக்களை கண்ணியப்படுத்துங்கள், இரு உலகிலும் மேன்மையடையுங்கள்.

12. “உலமாக்களின் ஷபாஅத்”

மறுமையில் நபிமார்கள், அதற்குத்தபடி உலமாக்கள், அதன்பின் டாஹதாக்கள் ஆகிய மூவர்க்கத்தினரும் அவர்கள் நாடியவர்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் ‘ஷபாஅத்’ செய்வார்கள் என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(அல்லத்ஸ)

மக்களெல்லாம் கூடியிருக்கும் அந்த மறுமை நாளில் ஒவ்வொரு மனிதர்களும் கவலையில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் கியாய் நாளில், சொர்க்கத்தின் தலைவாசலுக்கு அருகில் நான்கு வகையினர் எவ்வித கேள்வி கணக்கும் தண்டனையுமில்லா மல் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்படுவார்கள். அந்த நால்வர் யார் யார் தெரியுமா? 1) கற்றபடி நடந்து பேணுதலாக வாழ்ந்த ஆவிம், 2) ஜிஹாத் மார்க்கப் போரிலே தம் உயிரை தியாகம் செய்து வீரமரணம் அடைந்த ஷஹிர், 3) ஹஜ்ஜை முறிக்கும் எவ்வித தீய காரியங்களையும் செய்யாமல் பரிபூரணமாக ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றிய ஹாஜி, 4) ஹலாலான முறையில் பொருளை சம்பாதித்து அதனை எவ்வித பெருமை, அகம்பாவம், கர்வம் இன்றி அல்லாஹ் வின் பாதையிலே தாராளமாக செலவு செய்த கொடையாளி. இந்த நான்கு பேர்களும், முதலில் தாமே சுவர்க்கத்தில் புகவேண்டும் என போட்டி போட்டு கொண்டிருப்பார்கள்.

அந்நோத்தில் வல்ல இறைவன் அவர்களுக்கு மத்தி யில் தீர்ப்பளிப்பதற்காக வானவர்கோன் ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்களை அனுப்பி வைப்பான். இறைவனின் உத்திரவுப்படி ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் அந்த நால்வரிடமும் வந்து முதலில் ஷஹிரிடம், நீர் முதன் முதலில் சுவர்க்கத்தில் புக விருஂபுகின்றீரே அப்படி என்ன நல்ல அமல் செய்தீர்? என்று கேட்பார்கள். அதற்கவர் நான் இறைவனின் பொருத்தத்தையும், திருப்தியையும் நாடி போர்க்களம் சென்று எதிரிகளுடன் போர்ப்புறிந்து இறைவனுக்காக என் உயிரையே தியாகம் செய்தேன் என்று கூறுவார்,

அப்போது, ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் ஷஹிருக்குரிய பலாபலன்களையும், சிறப்பையும் நீர் எவ்வாறு அறிந்தீர்? என்று கேட்பார்கள். அதற்கவர் அதை நான் ஆவிம்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன் என்றுகூறுவார். அப்படி யென்றால், ஆவிமாகிறவர் உமக்கு ஹஜ்ரத்தாகி விட்டார். ஆதலால் உமது ஹஜ்ரத் (ஆகிரியர்) அவர்களுக்கு முந்தி செலவது ஒழுக்கமும் அல்ல, மரியாதையும் அல்ல. மரியாதையைப் பேணி ஒதுங்கி நில்லுங்கள் என்று ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் கூறுவார்கள். ஷஹிரு ஒதுங்கி நிற்பார்.

இன்பு ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் ஹாஜியை நோக்கி நீர் முதலில் சுவர்க்கத்தில் புகுவதற்கு ஆசைக்கொள்கிறீரே! நீர் அப்படி என்ன நற்செயல்கள் புரிந்தீர்! எனக் கேட்பார்கள். அதற்கவர் நான் அல்லாஹுவின் உத்திரவுப்படி பொருள் நஷ்டத்தையும், உடல் கஷ்டத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் புனித கஃபத்துல்லாஹுவிற்கு சென்று ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினேன் என்று கூறுவார். அப்போது ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள், ஹஜ்ஜைச் செய்வது கடமை என்பதையும், அதற்குரிய நன்மைகளையும் எவ்வாறு அறிந்து கொண்டார்கள்? என்று கேட்பார்கள். அதற்கு அவர்நான் நபிமார்களின் வாரிசுகளாகிய ஆவிம்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன் என்று கூறுவார். அப்போது ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் அப்படியானால் ஆவிமாகிறவர் உமக்கு உஸ்தாதாகிவிட்டார். ஆதலால் உமது உஸ்தாதுக்கு முந்தி செல்வது ஒழுக்கமுமல்ல, மரியாதையைப் பேணி ஒதுங்கி நில்லுங்கள் என்று கூறுவார்கள்.

பிறகு ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் கொடையாளியை நோக்கி நீர் முதலில் சுவர்க்கத்தில் புக நாடுகிறீரே! அப்படி என்ன நல்ல அமல்கள் செய்தீர்? என்று கேட்பார்கள். அதற்கவர் நான் ஆகுமான முறையில் பொருளை சம்பாதித்து அதை அல்லாஹுவின் பாதையிலேயே ஹலாலாக செலவு செய்தேன் என்று கூறுவார். அதற்கு ஹல்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் அவ்வாறு செலவு செய்வதின் நன்மை

களையாரிடம் அறிந்தீர்? எனக் கேட்பார்கள். அப்போது அவர் நான் உலமாக்களிடம் கேட்டு தெரிந்துக்கொண்டேன் என்பார். அப்பொழுது ஹஸ்ரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் அப்படியானால் ஆவிமாகிறவர் உமக்கு ஹஜாத்தாகினிட்டார். உமது ஹஜாத்திற்கு முந்துவது மரியாதையான செயல்லை. ஆதலால் மரியாதையைப் பேணி ஒதுங்கி நில்லூம்! என்று கூறி விடுவார்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் இமைகொட்டாது பார்த்து கொண்டிருந்த ஆவிமாகிறவர் “வல்ல இறைவா! நான் கொடையாளியின் தர்மத்தாலும், உபகாரத்தாலுமே உன்னுடைய தீஞுடைய கல்வியைக் கற்று ஆவிமானேன். ஆகையால் கொடையாளி முதலில் சுவர்க்கத்தில் செல்ல அனுமதியளிப்பாயாக” என்று ஷபாஅத் செய்வார்கள். அப்பொழுது ஹக்சபஹானஹ * வதாலா சுவர்க்கத்தின் பொறுப்பாளரை நோக்கி ஏ! ரிள்வானே! ஆவிமாகிறவர் உன்னமேயே சொல்கிறோ! ஆதலால் சொர்க்கத்தின் வாயிலைத் திறந்து முதலில் கொடையாளியை அதில் நுழையச் செய்வாயாக! என்று கட்டளையிடுவான். அதன்படி முதலில் கொடையாளியும் மற்றவர்கள் அவர்களுக்கு பின்னாலும் சொர்க்கத்தில் புகுவார்கள். பின்பு தாம் நாடிய பேர்களை தமது சிபாரிசு மூலமாக சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்து கொண்டு குதுகலமாக ஆவிமாகிறவர் செல்வார். பார்த்தீர்களா உலமாக்களின் சிறப்புகளை, உன்னமையை எடுத்து சொல்லி போட்டி இட்டுக் கொண்டவர்களை சமாதானம் செய்து தமது ஷபாஅத்தை செய்து அவர்களின் மீது சரியான தீர்ப்பு வழங்கிய சாதனை ஆவிமுக்குத்தான் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இது மட்டுமல்ல தாம் நாடிய பேர்களுக்கு ஷபாஅத் செய்யும் உரிமை உலமாக்களுக்கு அளிக்கப்படும். நாகத்திற்கு தகுதியானவர்களைகூட தம் ஷபாஅத்தால் உலமாக்கள் சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்து செல்வார்கள். “முஹம்மது (ஸ்ல) அவர்களின் உம்மத்தினர்பால் அவர்களின் தாம் தகப்பனார்களைவிட உலமாக்கள்” அதிக அனுதாபம் உள்ள வர்களாக உள்ளனர்! என யற்றா இப்பு முழுத் (ரஹ்)

அவர்கள் கூறியபோது “அது எப்படி?” என வினவப்பட்டப்பட்டது. அதற்கு “அவர்களின் தாம் தகப்பனார்கள் உலக நெருப்பி (கஷ்டத்தி) விருந்துதான் காப்பாற்றுகின்றனர். ஆனால் உலமாக்கள் என்னும் மார்க்க அறிஞர்களோ நரக நெருப்புகளை விட்டல்லவா அவர்களை காப்பாற்றுகின்றனர்...?” என பதிலளித்தார்கள். உலமாக்களின் சிறப்புதான் என்னே! அவர்களின் அந்தஸ்துதான் என்னே! சிந்தித்து செயல்பட முன்வாருங்கள்.

★

13. மக்களில் கொடையாளி யார்?

ஒருநாள் அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் தம் அருமைதோழர்களான சஹாபாக்களைப் பார்த்து எல்லோரையும்விட கொடையாளி யார் என்று அறிவீர்களா? என்று கேட்டார்கள். அப்போது சஹாபாக்கள் அல்லாஹுவும் அவளின் நூதருமே நன்கு அறிவார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்நோத்தில் அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் அல்லாஹுதான் எல்லோரையும்விட அதிக கொடையாளியாவான். அதற்கு பிறகு மக்கள் எல்லோரிலும் நான் கொடையாளியாவேன். எனக்கு பின் அதிகக் கொடையாளி மார்க்க கல்வியைக் கற்று அதை பிறருக்கு கற்றுக் கொடுக்கும் ஆவிமாவார். (கற்றுக்கொடுப்பது, உபதேசம் புரிவது, நூல்கள் இயற்றுவது, இவைகள் மூலம் பிறருக்கு மார்க்கத்தைப் போதிப்பவாரா.) இத்தகைய ஆவிம் கொடையாளியாவார். இப்படிப்பட்ட ஆவிம் மறுமை நாளில் ஓர் அரசனைப்போன்று பல்லாயிரக்கணக்கான ஊழியர்களும் பிரதானிகளும் புடைகுழ அல்லாஹுவிடத்தில் வருவார் என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

(நூல்: மிஷ்காத)

அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்களின் அருமைத் தோழர்களில் சிறந்தவர்களான ஹஸ்ரத் அபுதர்தா (ரலி) அவர்கள்

ஒருநாள் மக்களைப் பார்த்து மிகவும் கடுமையாக எச்சரிக்கி செய்தார்கள். மக்களே! உங்களுக்கு என்ன ஆகிஷிட்டது? உங்கள் மத்தியிலிருந்து உலமாக்கள் ஓவ்வொருவராக (மெள்தாகி) சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பாமர மக்கள் இல்லை கற்பதில்லை. உலமாக்கள் எல்லாமே மௌனத்தாவதற்கு முன்னால் மார்க்க இல்லைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். (இல்லையென்றால்) பின்னால் உங்களுக்கு சியாக கற்றுக்கொடுக்கக்கூடியவர்களும் கிடைக்கமாட்டார்கள். அல்லாது பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட (உணவு) விஷயத்திற்காக படாத பாடுபடுகின்றீர்கள். ஆனால் உங்களது பொறுப்பில் உள்ள (இல்லை, அமல்) விஷயத்திற்காக எந்த முயற்சியும் செய்வதில்லை. உங்களில் சிலர் ஜகாத்தை தண்டப் பணமாகக் கருதுவதையும், தொழுகையை பிந்தி தொழுவதையும், குர்தூன் ஒதுவதில் பொடுபோக்குத் தனத்தையும் காண்கிறேன்.

(தன்பிழவில் நாயிலின்)

14. நபிமார்களின் அந்தஸ்து பெற்றவர்கள் யார்?

“எனது உம்மத (சமுதாயத்)திலுள்ள அறிஞர்கள் (உலமாக்கள்) பனீ இஸ்ராயீலர்களின் நபிமார்களைப் போலாவார்கள்,” என்று அண்ணால் நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிஞார்கள்.

(அல்லறதிஸ்)

இஸ்லாமிய சமுதாயமே! பார்த்தீர்களா? உலமாக்களின் உயர் அந்தஸ்தை! இந்த ஹதீலில் பல விளக்கங்கள் பொறிந்துள்ளன. “எனது உம்மதி லிலுள்ள உலமாக்கள் பனீ இஸ்ராயீலர்களின் நபிமார்களைப் போலாவார்கள்” என்று அண்ணால் நபி (ஸல்) கூறியதிலிருந்து நமக்கு பல விளக்கங்கள் கிடைக்கின்றன. உலகில் பல சமுதாயத்திலும் நபிமார்களையும், ரசுல்மார்களையும், வல்ல இறைவன் தோன்றார்.

செய்தான். அதில் பனீ இஸ்ராயீலர்கள் முதாயத்தில் அதிகமான நபிமார்களை தோன்ற செய்தான். ஹல்ரத் இப்ரூஹிம் (அலை) அவர்களுக்கு இரண்டு குழந்தைகள் (1) இஸ்மாயீல் (அலை) (2) இஸ்ஹாக் (அலை). இரண்டு பேரும் நபிமார்கள் தாம், இதில் இஸ்ஹாக் (அலை) அவர்களின் சந்ததிகள் தாம் பனீ இஸ்ராயீல்கள் என்று சொல்லப்படும்.

பனீ இஸ்ராயீலர்களில் நன்மையை ஏவி, தீமையை தடுக்கும் பொறுப்பு நபிமார்களுக்கு மட்டும்தான் கொடுக்கப் பட்டிருந்தன. ஆனால் அந்த சமுதாயத்தில் உள்ள மற்ற சாதாரண மனிதர்களுக்கு அத்தகைய பொறுப்பு கொடுக்கப் படவில்லை. அதேபோல்தான் நமது உலமாபெருமக்களுக்கும் நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நன்மையை ஏவி, தீமையை தடுக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான் பனீ இஸ்ராயீலர்களின் நபிமார்களின் அந்தஸ்து நமது உலமாபெருமக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நமது உலமாபெருமக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட இத்தகைய வேலை பர்லாக் அமைந்துள்ளது. நபிமார்களுக்கு பர்லாக்கப்பட்டதுபோல் உலமாக்களுக்கும் பர்லாக்கப்பட்டுள்ளது. பனீ இஸ்ராயீலகளில் வீட்டுக்கு ஒரு நபி, தெருவுக்கு ஒரு நபி, ஊருக்கு ஒரு நபி என்று அதிகமான நபிமார்கள் தோன்றினார்கள். அதேபோல்தான் உம்மத்தே முஹம்மதிய்யாவில் வீட்டுக்கு ஒரு ஆலிம், தெருவுக்கு ஒரு ஆலிம், ஊருக்கு ஒரு ஆலிம் என்று அதிகமான உலமாபெருமக்கள் தோன்றி தீநுடைய வேலையை செய்கின்றார்கள்.

இத்தகைய காரணத்தால்தான் அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் உலமாக்களை நபிமார்களைப் போலாவார்கள், அதுவும் பனீ இஸ்ராயீலகளில் தோன்றிய நபிமார்களைப் போலாவார்கள் என்று குறிப்பிட்டு கூறியுள்ளார்கள். நபி முஸா (அலை), நபி தாஹுது (அலை), நபி சுலைமான் (அலை), நபி ஹாருன் (அலை) போன்றவர்கள் பனீ இஸ்ராயீலகளில் தோன்றிய நபிமார்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். “உலமாக்கள் பனீ இஸ்ராயீலகளில் தோன்றிய நபிமார்களைப் போலாவார்கள்” என்பதற்கு ஆதாரமாக கீழ்க்கணும் நிகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. படித்துத்தான் சுவையுங்களேன்!

நமது புனித ஸ்தலங்களில் மூன்றாவது இடமான பைத் துல் முகத்தலிலுள்ள மஸ்ஜிதுல் அக்லஸாவில் ஹல்ரத் அபுல் ஹஸன் டாதலி (ரஹ்ம) அவர்கள் அயர்ந்து உறங்கி கொண் டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் கனவில் அதிசய நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தார்கள். அதில் செய்யதினு மூஸா (அலீ) அவர்கள் அருமை பெருமானுர் (ஸல்) அவர்களை நோக்கி, “தங்களைப் பின்பற்றிய மார்க்க அறிஞர்கள் (உல மாக்கள்) பனீ இஸ்ராயீல்களில் தோன்றிய நபிமார்கள் போன்றிருக்கிறார்கள் என்று கூறி இருக்கின்றிர்களே, அது எப்படி?!” என்று கேள்வியைப் போட்டார்கள். உடனே நபி பெருமானுர் (ஸல்) அவர்கள் அங்கிருந்த இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்ம) அவர்களை சுட்டிக்காட்டி “இவர்கள் அதற்கு ஒரு சான்று” என்று கூறினார்கள். உடனே ஸய்யதினு மூஸா (அலீ) அவர்கள், இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்ம) அவர்களை ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு ‘உம் பெயர் என்ன?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்ம) அவர்கள் தம் முடைய பத்துத் தலை முறைகளைக் கூறி அதன்பின் ‘‘முறை மது இப்னு கஸ்ஸாவி’’ என்று ஒரே தொனியில் கூறி முடித் தார்கள். ‘‘உம் பெயரைக் கேட்டால், உம் பெயரை மட்டும் கூறினால் போதுமே! பத்து தலை முறையினரின் பெயரைக் கூறியா சொல்லவேண்டும்?’’ என்று மூஸா (அலீ) அவர்கள் கேட்டார்கள்.

உடனே இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்ம) அவர்கள் ஹல்ரத் மூஸா (அலீ) அவர்களை நோக்கி, “தூர் ஸீனுவில் அல் லாஹ் தங்களை நோக்கி, ‘‘உமது வலது கரத்தில் என்ன உள்ளது?’’ என்று கேட்க. ‘‘கைத்தடி’’ என்று ஒரே சொல்லில் மறுமொழி பகர்வதற்குப் பதிலாக அதைப் பற்றி ஏதேதோ விளக்கம் பகரத் துவங்கிவிட்டார்களே! அது மட்டும் என்ன!?’’ என்று பதில் சொல்ல, இமாம் கஸ்ஸாவி (ரஹ்ம) அவர்கள் தம் பேச்சை முடிக்கும் முன் அவர்களின் விலாவில் ‘‘அதுபு’’ என்று கூறி அருமை பெருமானுர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் விரல்களால் குத்த அவர்கள் மேற்கொண்டும் பேசாது வாய் முடி கொண்டார்கள். இப்படியாக கணவு கண்டு விழித்தார்கள், இச்சம்பவத்திலிருந்து உலமாக்கள் பனீ இஸ்ராயீல் களில் தோன்றிய நபிமார்களுக்கு சமமாவார்கள் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக விளங்குகிறது.

15. உலமாக்களின் முகத்தை பார்ப்பது இபாதத்து

ஓர் ஆவிமுடைய முகத்தைப் பார்ப்பதும் இபாதத் (வணக்கம்) ஆகும் என்று அருமை பெருமானுர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (அல்ஹுதீஸ்)

இப்ரூஹிம் இப்னு யூசுப் (ரஹ்ம) அவர்கள் ஒரு சிறந்த ஆவிமாவார்கள். அவர்களின் முகத்தை ஒரு பெண் கூர்ந்துப் பார்த்து கொண்டே இருந்தாள். இதை தீவிர் என பார்த்து விட்ட இப்ரூஹிம் இப்னு யூசுப் (ரஹ்ம) அவர்கள் “என் என் முகத்தைப் பார்க்கிறைய?” என்று அப்பெண்ணிடம் வின வினார்கள். ‘ஓர் ஆவிமுடைய முகத்தைப் பார்ப்பது இபாதத் (வணக்கம்) ஆயிற்றே, எனவே பார்த்தேன்’ என்று அப்பெண்மணி பதில் கூறினான். ஹல்ரத் அலீ (ரவி) அவர்களின் முகத்தை ஹல்ரத் அபூபக்கர் லித்தீக் (ரவி) அவர்கள் கண் சிமிட்டாமல் பக்தியோடு பார்த்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். இதை அடிக்கடிப் பார்த்த அன்னை ஆயிஷா (ரவி) அவர்கள் தம் தந்தை அபூபக்கர் (ரவி) அவர்களிடம் வினவ, ‘அலீயின் முகத்தைப் பார்ப்பது கூட இபாதத்துதான்’ என்று அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டிருக்கின்றேன் என்று அபூபக்கர் லித்தீக் (ரவி) அவர்கள் விளக்கம் கூறினார்கள்.

சமுதாய பொதுமக்களே! கண்ணியம் பொதிந்த உலமா பெருமக்களின் முகத்தைப் பார்ப்பது கூட வணக்கம் என்றால், அவர்களின் உயர் அந்தஸ்துகளை சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஓர் ஆவிமின் முகத்தைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டால் அல்லாஹ் அந்தப் பார்வைக்கும், சந்தோஷப் பட்டதற்கும், ஒரு மலக்கைப் படைத்து விடுவான். கியாமத் நாள் வரை அம்மலக்கு அம்மனிதருக்கு பாவமன்னிப்புத் தேடிக் கொண் டிருக்கிறார். (அல்ஹுதீஸ்)

16. “இல்லாமிய சமூகத்தின் இருதயங்கள்”

“முஃமினா மக்களில் சிறந்தவர்கள் ஆவிம்கள்தாம்” என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

(அல்லதீஸ்)

முஸ்லிம்கள் என்ற உடலில் உலமாக்கள் அதன் இருதயத்தின் அந்தஸ்த்தில் இருக்கின்றார்கள். எனவே உலமாக்களின் சீரான இயக்கமும், அமைப்பும், தனி மனித உடலிலுள்ள திருந்திய இதயம் எவ்வாறு அந்த மனிதனை நோன்றியிக்கு கொண்டு வந்து அவனுக்கு முன்னேற்றம் அளிக்கிறதோ, அதே போல்தான் இல்லாமிய சமுதாயத்தின் இருதயமாக உள்ள உலமாக்களின் சீரான போக்கும் இயக்கமும் சமுதாயத்தை திருத்தவும் முன்னேற்ற பாதையில் இழுத்துச் செல்வதற்கும் உதவியாக இருக்கிறது. பெருமானு (ஸ்ல) அவர்கள் கூறினார்கள்: “மனித உடலில் ஒரு மாமிசப் பின்டமுள்ளது. அது சீர் பெற்றுவிட்டால் உடம்பு முழுவதும் சீர்பட்டுவிடும். அது கெட்டுவிட்டால் உடம்பு முழுவதும் கெட்டுபோய்விடும். அது என்ன தெரியுமா? அது தான் இருதயம்” என்று. “எனது உம்மத் திலுள்ள இரண்டு பிரிவினர்கள் அவர்கள் திருந்திவிட்டால் உம்மத்தும் திருந்திவிடுவார். அவர்கள் கெட்டுவிட்டால், உம்மத்தார்களும் கெட்டுப் போய்விடுவார்கள். அவர்கள்தாம் உலமாக்களும், அதைகாரிக்கும்” என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆகவே முஸ்லிம்கள் ஓர் உடலாக இருந்தால் அதன் இதயமாக உலமா பெருமக்கள் திகழ்கின்றார்கள். இதயத்தின் அந்தஸ்த்தைப் பெற்ற உத்தம உலமாக்களின் உயர் அந்தஸ்த்தை மறக்கமுடியுமா? மறுக்கத்தான் முடியுமா? இல்லாமிய சமுதாயத்திற்கு இதயபிடமாக அமைந்துள்ள உலமா பெருமக்களின் சொல்லுக்கு இந்த சமுதாயம் கட்டுப்பட்டு நடப்பதில்தான் வெற்றி இருக்கிறது.

17. “உலமாக்களை நேசியுங்கள்”

கல்புல் அஹ்பார் (ரலி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

“எவர் உலமாக்களை நேசிக்கின்றாரோ அவரின் ஜீவிய காலத்திலேற்படும் சிறு பாவங்கள் பட்டோலையில் எழுதப் படமாட்டாது.” என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (அல்லதீஸ்)

கியாமத்து நாளில் அகில உலக மக்கள் அனைவரும் கூடி இருக்கும் நோத்தில், அவர்களுக்கு மத்தியில் வல்ல இறைவன் தீர்ப்பு கூறுவான். அந்தோத்தில் ஒரு மனிதருடைய நன்மை, தீமைகளை கணக்கிடும்படி மலக்குகளுக்கு உத்திரவிடுவான். அதன்படி மலக்குகள் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது நன்மைகளைப் பார்க்கின்றும் தீமைகளே அதிகமாகத் தெரியும். அதற்காக அம்மனிதனை நாரகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுமாறு வல்ல இறைவன் கட்டளையிடுவான். அதன்படி ஹலரத் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்கள் அம்மனிதனை நாரகத்திற்கு அழைத்து சென்ற கொண்டிருக்கும்பொழுது அம்மனிதனிடம் கீழ்வரும் கேள்விகளை கேட்கும்படி ஹலரத் ஜிப்ரயீல் [அலை] அவர்களுக்கு கட்டளையிடுவான். அதற்கேற்றவாறு கீழ்க்கண்டவாறு உரையாடல் நடக்கும். அந்த உரையாடலை நாறும் கேட்டு மகிழ்வோம், வாருங்கள்:

ஜிப்ரயீல் [அலை]:- மனிதா! நீ உலமாக்களின் சபை களிலே உட்கார்ந்திருந்ததுண்டா?

மனிதன்:- நான் உட்கார்ந்திருக்கவில்லை.

ஜிப்ரயீல் [அலை]:- உலமாக்களுடன் உட்கார்ந்து உணவு உண்டதுண்டா?

மனிதன்:- நான் அவர்களிடம் உட்கார்ந்து உணவருந்தியதில்லை.

ஜிப்ரயீல் [அலை]:- மனிதா! நீ உலமாக்கள் வசித்த ஊரிலாவது வசித்திருந்திருக்கிறாயா?

மனிதன் :- நான் வசித்ததில்லை.

ஜிப்ரயீல் (அலை) :- மனிதனே! நீ உலமாக்கள்குடியிருந்த தெருவிலாவது குடியிருந்திருக்கிறோயா?

மனிதன் :- நான் குடி இருக்கவுமில்லை.

ஜிப்ரயீல் (அலை) :- மனிதனே! நீ உலமாக்களை நேசித்திருக்கிறோயா?

மனிதன் :- நான் உலமாக்களை நேசிக்கவில்லை.

ஜிப்ரயீல் (அலை) :- மனிதா! நீ உலமாக்களை நேசித்த வரையாவது நேசித்திருக்கிறோயா?

மனிதன் :- ஆம் நான் நேசித்திருக்கிறேன்.

இந்த உரையாடலை பார்த்து கொண்டிருந்த வல்ல இறைவன் ஜிப்ரயீல் (அலை) அவர்களை நோக்கி ஜிப்ரயீலே! இம்மனிதன் உலமாக்களை நேசித்த மனிதனை நேசித்தக் காரணத்தால் இவனை நான் மன்னித்து விட்டேன். ஆகையால் இம்மனிதனை சுவர்க்கத்திற்கு அழைத்து செல்வாயாக என்று கட்டனை இடுவான். கேட்டார்களா! அற்புத உரையாடலை! நரகவாதி என்று தீர்ப்பு செய்யப்பட்ட மனிதன் உலமாக்களை நேசித்தவரை நேசித்ததின் காரணத்தால் மன்னிக் கப்பட்டு சுவனம் சென்றால் என்றால், உலமாக்களை நேசித்தால் எவ்வளவு பெரிய அந்தஸ்துகளை அடையலாம் என்பதை சிந்தனை செய்து பாருங்கள். அகிலத்தின் வழிகாட்டி களான உலமா பெருப்பகளை நேசியுங்கள், இரு உலகிலும் இன்ப வாழ்வை எய்தப் பெறுங்கள்.

ஹல்ரத் செய்யதினு இப்ரூஹீம் [அலை] அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஆலிமாக உள்ளேன். ஆலிமை பிரியம் வைக்கின்றேன் என்று.

18. ஆபிதை விட ஆலிம்களுக்கு ஏன் சிறப்பு?

இரு சமயம் கஃபாவில் இரு கூட்டங்களாக சஹாபாக்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஓர் கூட்டத்தினர் இறை தியானத்தில் தங்களை மறந்து திக்கு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மற்றொரு கூட்டத்தினர் தாம் கற்றக் கல்வியை மற்ற வர்களுக்கு போதித்து கொண்டிருந்தார்கள். அது சமயம் அங்கு வருகை தந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், கற்ற கல்வியை மற்றவர்களுக்கு கற்று கொடுக்கும் கூட்டத்தாரில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். இதைப் பார்த்த சஹாபாக்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் விளக்கம் கேட்க இறை தியானத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் கற்ற கல்வியை மற்றவர்களுக்கு போதிப்பதே சிறந்தது என்று கூறினார்கள்.

ஆபிதைவிட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது; உங்களில் தாழ்ந்தோர்களில் என்னுடைய சிறப்பைபோல என்று அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். மேலும் சொன்னார்கள், ஆபிதைவிட ஆலிமின் சிறப்பாகிறது (வானத்தில் மின் னும்) எல்லா நட்சத்திரங்களைவிட சந்திரனின் சிறப்பைப் போன்றதாகும் என்று. ஆகவே ஆபிதைகளை (வணக்கசாலிகள்) விட ஆலிம்கள் சிறந்தவர்கள் என்று அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், கல்விமான்கள் ஒளிபோன்றவர்கள், ஒளி எவ்வாறு இருளை விரட்டி யடித்து விடுகிறதோ? அதே போன்று கல்வி நம் வாழ்க்கையை ஒளிமயமாக்கி விடுகிறது. மேலும் கற்றல் என்பது சாதாரண செயல் அன்று. அதனைக் கற்றவர்கள் சாதாரண

ஆட்கள்ல என்று நாம் உணர வேண்டும். இதன் அடிப்படையில்தான் அருமை பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் இப்பனு மஸ்லுது (ரலி) அவர்களைப் பார்த்து இல்முடைய மஜ்ஜிலில் பேருவைத் தொடாமல் ஓர் எழுத்தும் எழுதாமல் விவரமனே உட்கார்வது 1000 அடிமைகளை உரிமை விட்ட நன்மை கிடைக்கும் என்று கூறினார்கள். இதன் அடிப்படையில்தான் ஹல்ரத் லுக்மான் (அலீ) அவர்கள் தம் மகனுக்கு உபதேசம் செய்யும் பொழுது, மகனே! உலமாக்களின் மஜ்ஜில் அதிகமாக உட்கார்ந்து கொள். ஹக்கீம்களுடைய பேசுகளை மிகக் கவனமாக கேள்; அல்லாஹ் செத்துவிட்ட பூமிக்கு பெரும் மழை மூலம் உயிர் கொடுப்பதுபோல் செத்த உள்ளங்களுக்கு ஹிக்மத்தின் ஒளியால் உயிர் கொடுக்கிறுன் என்று கூறினார்கள். மேலும் கூறினார்கள்: மகனே! உலமாக்களிடத்தில் விரோதம் கொள்ளாதே! பிறகு அவர்கள் உன்னை விட்டு விலகி கொண்டால் அவர்களின் ஹிக்மத்துக்களை அறிய முடியாதவனுக ஆகிவிடுவாய். மகனே! தனது சொந்தக்காரி யங்களிலும் உலமாக்களிடம் ஆலோசனை செய்து கொள்.

இதன் அடிப்படையில்தான் ஹல்ரத் அலீ (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: - கல்வி என்பது மாபெரிய (கஜானு)கருவுல பெருமக்களிடம் கேட்பதாகும். மக்கனே! நீங்கள் ஆவிம்களி அருள் புரிந்து கொண்டே இருங்கள். இறைவன் உங்கள்பால் அவர்களிடத்தில் பனே இல்ஸாயில்களின் கூட்டத்தாரில் உள்ள இரண்டு மனிதர்களைப் பற்றி கேட்கப்பட்டது. அந்த இரண்டு பேரில் ஒருவர் ஆவிம், அவர் பர்லான் தொழுதப்பட்ட கல்வியை போதித்து கொண்டிருக்கிறார். நபிலான், சுன்னத்தான் தொழுகையெல்லாம் தொழுவதே இல்லை. நபிலான் நோன்புகளும் பிடிப்பதில்லை. ஆனால் மற்றெருவவர் இரவெல்லாம் அயராது நின்று வணங்குவார். பகவெல்லாம் சலிக்காமல் நோன்புடன் இருந்து வருவார். கன்னத்தான், நபிலான் எல்லா அமல்களையும் தவருது செய்து வருவார். அவர்தான் ஆபித்(வணக்கவாளி)இந்த இரு நபர்களில் மிகச் சிறந்தவர் யார்? என்று வினா எழுப்பப்பட்டது. அப்

பொழுது அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள்: ‘உங்களில் மிகத் தாழ்ந்தவரைக்காண எனக்கு எவ்வளவு சிறப்பு இருக்கின் றதோ, அத்தகைய சிறப்பு இரவெல்லாம் நின்று வணங்கி பகவெல்லாம் நோன்பு நோற்ற ஆபிதைக்காண, பர்லை மட்டும் தொழுது விட்டு மக்களுக்கு மார்க்கக் கல்வியைப் போதிக்கும் ஆலிமுக்கு அந்தஸ்து இருக்கிறது’ என்று திருவாய் மலர் நருளினார்கள்.

19. “உலமாக்களின் தூக்கம் ஓர் இபாதத்து”

ஓருநாள் அருமை பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்கள் தமது பள்ளிவாசலுக்கு வந்தபோது, ஷஷ்த்தான் பள்ளியில் கவலையாக நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்கள். உடனே, அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள் ஷஷ்த்தானைப் பார்த்து, ‘ஓ... ஷஷ்த்தானே! என்ன செய்து கொண்டுள்ளாய்?’ என்று வினவினார்கள். ‘பள்ளியில் தொழுது கொண்டிருக்கும் அந்த மனிதரை நான் கெடுக்க நாடுக்ரேன்’ என்று மறு மொழி பகர்ந்து, ‘என்றாலும் அதோ... தூங்கிகொண்டிருக்கும் மனிதனை பார்த்தேன். எனக்கு பயமாக உள்ளது. ஆகவே பயந்து கொண்டு நிற்கிறேன்’ என்றால் ஷஷ்த்தான். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்கள், ‘இப்லீஸே! தொழுது கொண்டிருக்கும் அம்மனிதனைப் பார்த்து பயம் கொள்ளாமல் தொழாமல் அயர்ந்து உறங்கி கொண்டிருக்கும் இந்த மனி தனைப் பார்த்து என் பயம் கொள்கிறேய்’ என்று கேட்டார்கள்.

அப்பொழுது ஷஷ்த்தான், ‘தொழும் மனிதர் ஒன்றும் அறியாத ஜாஹில், அவரை வழி கெடுப்பது மிக மிக எனிது. அவருக்கு நான் என் பயம் கொள்ளவேண்டும். தூங்குகின் ரூரே அவர் ஆவிம் (மார்க்கக் கலையை கற்று தேர்ந்தவர்),

இவர் தொழுகையை பசாதாக்கினால், இந்த ஆலிம் விழித்து கொண்டால் உடனே திருத்திக் கொடுத்து விடுவாரே! அவர் அறியாததை இந்த ஆலிமின் மூலம் அறிந்து அல்லவா கொள்வார் என்ற பயத்தால் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்' என்று சுவைபட கூறினான். இப்பொழுதுதான் அருமை பெருமானுர் (ஸல்ல) அவர்கள், 'ஜாஹிலின் (அறியாதவரின்) இபாதத்தைவிட மார்க்கத்தை அறிந்த ஒர் ஆலிமின் தூக்கம் சிறந்தது' என்று கூறினார்கள். மேலும் பெருமானுர் (ஸல்ல) அவர்கள்: 'ஒரு விளக்கமுள்ள ஆலிம் (அறிஞர்) ஷஷ்தானுக்கு ஆயிரம் வணக்கம் செய்யக்கூடிய ஆபிதுகளைவிட மிகக் கடினமானவராக இருக்கின்றோர்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.

காரணம் ஷஷ்தான் செய்யும் சூழ்சிகளையும், தந் திரங்களையும் அவளின் மாயாஜாலங்களையும் தமது கல்வியின் காரணத்தால் துல்லியமாக விளங்கி தன்னைப் பாது காத்துக் கொள்கின்றார். ஆனால், அறியாத பாமரனே ஷஷ்தானின் சூழ்சிகளை அறியாமல் எது நேரான வழி, எது தீய வழி என்று கூடப் பார்க்காமல் மார்க்கத்தில் தவறுள செய்களை செய்து விடுவார். ஷஷ்தான் அவர்களை மிகமிக வேசாக தம் வலையில் சிக்க வைத்து விடுவான். ஹல்ரத் உமர் (ரவி) அவர்கள் ஒரு பாதை வழியாக சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், ஷஷ்தான் பயந்தவனுக்கு நடுங்கி அடுத்த பாதை வழியாக ஒடிமறைவான் என்று அண்ணல் நடி (ஸல்ல) அவர்கள் உமர் (ரவி) அவர்களைப் பார்த்து கூறியது இதற்கு சான்றுக உள்ளது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

20. “ஆலிம்களின் எழுத்தின் மகத்துவம்”

வியாமத் நாளில் ஷாஹுதாக்களின் இரத்தத் துளிகளையும், உலமாக்களின் பேனை மைத்துளிகளையும் நிறுக்கப்படும் போது உலமாக்களின் பேனை மைத்துளிகளே கனமானதாக இருக்கும் என்று பெருமானுர் (ஸல்ல) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். அரசர்களின் சபைகளில் அக்காலத்தில் ஆலிம்கள் அதிகமாக இருந்து வந்தார்கள். அரசர்களின் சந்தேகங்களுக்கும், மற்றும் மார்க்க சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்கும் சரியான மார்க்கத் தீர்ப்புகளை எடுத்து கூறி வந்தார்கள்.

தைமூர்லங் என்ற அரசர் அக்காலத்தில் சிறந்த மனினாக திகழ்ந்து வந்தார். ஒருநாள் மன்னர் தைமூர்லங் தமது போர் வீரர்களில் ஒருவனை அழைத்து அவனது கையில் ஒர் இரகசிய ஒலையைக் கொடுத்து அன்னிய நாட்டு அரசரிடம் கொடுத்து வருமாறு ஏவி “இவ்வோலை முக்கியமான விஷயத்தை தாங்கி இருப்பதால் வெகு சீக்கிரமாக கொண்டு செல்! ஊருக்குள் சென்று உள்கண்ணுக்குத் தென் படும் வாகனங்களில் ஒன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு அதன் மீது செல்ல உணக்கு அதிகாரம் உண்டு” என்று கூறி உடன் அனுப்பி வைத்தார். வெகு வேகமாக ஊருக்குள் நுழைந்த அப்போர் வீரன் அங்கே மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு குதிரையைப் பிடிக்க இதைப் பார்த்த குதிரையின் உரிமையாளர் உடனே ஓங்கி வீரனை அடித்து விட்டார். இதற்கிடையில் அப்போர் வீரன் அரசரின் ஆணையை எவ்வளவோ, அந்த குதிரையின் உரிமையாளரிடம் எடுத்துக் கூறியும் அவர் ஏற்றுக் கொள்வதாயில்லை. உடனே அரசரிடம் ஒடோடி வந்து நடந்த விஷயத்தைக் கூறி முறையிட்டான். இதையறிந்த அரசர் எரிமலைபோல் குழந்தை! ‘யார் அந்த மனிதர்?’ என்று ஆவேசமாக அரசர் கேட்க “அது இமாம் தஃப்தா ஜானி (ரஹ்) அவர்களின் குதிரை” என வீரன்

பதிலளித்தான். இவ்வார்த்தையை கேட்ட அரசர் பெட்டி யில் அடங்கிய பாம்பைப்போல மௌனமாகி விட்டார்.

இந்திக்ப்சியை இமை கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டிருந்த அமைச்சர்களைவிட்டாம் “அரசே! அந்த மனிதரைப் பிடித்து வந்து தண்டனை வழங்க வேண்டும்” என்று கோபக்களை தெறிக்க கூறினார்கள். அரசர் கூறினார் ‘அமைச்சர்களே! பணத்தால் கொழுத்து திமிர் பிடித்தலைபவளையும், படை பலத்தால் அகங்காரம் கொண்டு அலைபவளையும், நாட்டிலுள்ள அனைவர்களையும் அடக்கியானும் வல்லமை எனக்குண்டு! ஆனால் இந்த தஃப்தா ஜானி எனும் ஆலியை அடக்க எனக்கு வல்லமை இல்லை. என்னால் அது முடியாது. ஏனென்றால் எனது வாள் முனை ஆட்சி செய்யாத இடத்திலெல்லாம் இமாம் தஃப்தா ஜானியின் பேனு முனை ஆட்சி செய்கிறது’ என்று சுடச்சுட பதில் கூறினார்.

பார்த்தீர்களா! உலமாக்களின் பேனு மைத்துளிக்கு உள்ள மகிழ்வையை! மன்னர் தை மூர்லங் அவர்களின் ஆட்சியில் யாரும் யாருடைய பொருளையும் அனுமதி இன்றி எடுக்கக் கூடாது என்ற சட்டம் இல்லாமல் இருந்தது. இந்த நிக்ப்சிக்குப் பிறகுதான் அடுத்தவர்களின் பொருளை அனுமதியுடன்தான் உபயோகிக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தை கொண்டு வந்தார் மன்னர். ஸால்த்தான் ஸன்ஜூர்ஸ்ஸூலுகின் என்ற அரசர் தம்முடைய மாகாண ஆளுநர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில்: “உம்முடைய சபையில் மார்க்க அறிஞர்களான உலமாப் பெருமக்கள் இல்லையென அறிக்கிறோம். உம்முடைய பணியாட்கள் கெட்ட குணமுள்ளவர்கள் எனவும், உம்முடைய கண்காணிப்பாளர்கள் கோபம் மிகுந்தவர்கள் என்றும், தேவையுடையவர்கள் உம்மிடம் நிராகைபடைந்து விட்டனர் என்பதாகவும், உம்முடைய செல்வமோ பெட்ட கத்தில் இருக்கிறது. உம்மை குறை கூறுபவர்களோ, சிறையில் இருப்பதாகவும் அறிக்கிறோம். எனவே உம்மை கவர்னர் பதவியிலிருந்து நீக்குகிறோம்” என்று எழுதி அனுப்பினார்கள்,

21. “உலமாக்களின் தனிச்சிறப்புகள்”

உலமாப் பெருமக்களுக்கு பொதுவான சிறப்புகள் பல இருந்தாலும் அவர்களுக்கு தனிச்சிறப்புகள் பல உள்ளன. அவைகளில் சிலதை இனி பார்ப்போம் : அல்லாஹ், வேதங்களுக்கு குர்�ஆனைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். குர்ஆனுக்கு பிஸ்லில்லாஹ்வைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். நபிமார்களுக்கு நபி (ஸல) அவர்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். மலக்குகளுக்கு ஜிப்ரயீல்(அலை) அவர்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். இரவுகளுக்கு லைலத்துல் கத்ரு இரவைக்கொண்டு அலங்கரித்தான். வானத்தை நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். சுவர்க்கத்தை ஹராருல் ஈங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். பூமியை விருட்சத்தைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். மாதங்களுக்கு ரமாளன் மாதத்தைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். பள்ளிக்கு கல்பாவைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். மனிதர்களுக்கு உலமாக்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். ஆவிம்களுக்கு அவ்வியாக்களைக் கொண்டு அலங்கரித்தான். நாட்களுக்கு ஜாம் ஆவைக் கொண்டு அலங்கரித்தான்.

துன்யா நிலைத்து நிற்பது நான்கு காரியங்களினால் தான்: (1) உலமாக்களின் கல்வி, (2) பணக்காரர்களின் தரம், (3) ஏழைகளின் துஆு, (4) தலைவர்களின் நீதம். உலமாக்களின் கல்வி இல்லையென்றால், மனிதர்கள் அழிவார்கள். பணக்காரர்களின் தரம் இல்லையென்றால், ஏழைகள் அழிவார்கள். ஏழைகளின் துஆு இல்லையென்றால், பணக்காரர்கள் அழிவார்கள். தலைவர்களின் நீதம் இல்லையென்றால், மனிதன் ஒருவன் மற்றவனை சாப்பிட்டு விடுவான், ஒநாய், ஆட்டைச் சாப்பிடுவதைப்போல!

பத்துபேர்களின் உடலை மன் சாப்பிடாது. அந்த உடலமக்கிப்போகாது. அவர்கள்: (1) போர் செய்யக் கூடியவர்கள், (2) உலமாக்கள், (3) குர்ஆனை மனனம் செய்த ஹாபிள்கள், (4) முஅத்தீன்கள், (5) நபிமார்கள், (6) அல்

லாஹ்வின் பாதையில் ஷஹரிதானவர்களான ஷாஹதாக்கள், (7) நிபாஸ் உடைய காலத்தில் இறந்த பெண்மனிகள். (8) அந்யாயமாக கொல்லப்பட்டவர்கள். (9) நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் சன்னத்துக்களை முழுவதும் பின்பற்றக் கூடியவர்கள். (10) ஜூம்து தினத்தன்று இறந்தவர்கள்.

பூமியில் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள் நான்கு பேர்கள் : 1) உலமாப் பெருமக்கள், 2) ஷாஹதாக்கள், 3) அவ்வியாக்கள், 4) அத்திகியாக்கள் (இறைவனை பயப்படக் கூடியவர்கள்). அரசர்கள் மனிதர்களை ஆட்சி செய்கின்றார்கள். உலமாக்கள் அரசர்களை ஆட்சி செய்கின்றார்கள். மனிதர்கள் என்றால் யார்? என்று இப்பு முபாரக் (ரஹ்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டதற்கு உலமாக்கள் என்று கூறினார்கள். உலமாக்கள் காலத்தின் கலங்கரை விளக்கங்கள் என்று ஒரு ஞானி கூறுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு ஆவிமும் அவர்களின் காலத்தின் மக்களுக்கு ஒளி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் என்று ஞானி ஒருவர் கூறுகின்றார்கள். உலமாக்கள் ஒளி வீசம் விண்மீன்கள் என்று ஒரு பெரியார் கூறுகின்றார்கள். ஓர் ஆவிம் ஒரு நாட்டுக்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும், அல்லது ஒரு மாநிலத்திற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும், அல்லது ஒருமாவட்டத்திற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும், அல்லது ஒரு தாலுக்காவிற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும். அல்லது ஒரு ஊருக்கு தலைவராக இருக்கவேண்டும் அல்லது ஒரு தெருவுக்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று ஞானிகள் கூறுகின்றார்கள்.

மார்க்க கல்வி என்பது ஒரு நதி. நுண்ணறிவு என்பது ஒரு கடல். அறிஞர்கள் (உலமாக்கள்) நதியின் நாலா பக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். நுண்ணறிவாளர்கள் கடவின் நடுவிலே முழிகிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். ஞானிகள் ஈடேற்றம் என்ற கப்பலிலே அமர்ந்து கொண்டு கடலிலே பயணம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்று ஹல்ரத் அலீ (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள். அதிகாலீயில் கல்வி கற்பதற்காகச் செல்வது நாறு ஜிஹாத் அறப்

போரைக் காண அதிக நன்மை தரக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒருவர் கல்வி பமில புறப்படுவாராயின் ஒரு மலக்கு அவருடன் சேர்ந்து கொள்கிறார். அவருக்கு அந்த மலக்கு சொர்க்கத்தைக் கொண்டு சப செய்தி கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார். - (முஸ்தத்ரப்.)

ஒரு தடவை சஹராக்களான அம்ருப்து கஃபு (ரலி) அவர்களும், அழூஹாரா (ரலி) அவர்களும் நபி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் “மனிதர்களில் யார் அறிஞர்?” என்னிலு விடுத்தார்கள். அதற்கு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிவாளி என்று கூறினார்கள். மீண்டும், ‘மனிதர்களில் ஏனங்கக் கூடியவர்கள் யார்?’ எனக் கேட்டார்கள். அதற்கு அருமை பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அறிவாளி (ஆவிம்) என்று கூறினார்கள். மீண்டும் ‘பக்களில் சிறந்தவர்கள் யார்?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு பூமான் நபி (ஸல்) அவர்கள் அறிஞர் (ஆவிம்) என்று கூறினார்கள். “ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு அடையாளமுண்டு, முல்மின்களுக்கு அடையாளம் அறிவு. ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு பாதுகாப்பு உண்டு, முல்மின்களுக்கு பாதுகாப்பு அறிவு. ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் ஒரு எல்லையுண்டு, மனிதர்களுக்கு எல்லை அறிவு” என்று கூறினார்கள். இரவில் சிறிது நேரம் மார்க்க கல்வியை கற்பதும், கற்றுக் கொடுப்பதும் இரவு முழுவதும் நின்று வணங்குவதைக் காண சிறந்தது ஆகும் என்று இப்பு அப்பாஸ் (ரலி) கூறுகின்றார்கள்.

ஹல்ரத் மூஸா (அலீ) அவர்கள் அல்லாஹ் நோக்கி ‘இறைவா! உன்னிடத்தில் எல்லோரையும் விட அதிக அன்புடையவர் யார்?’ எனக் கேட்டார்கள். அப்பொழுது இறைவன் ‘யார் எனது மார்க்கத்தின் கலையை கற்கிறோ அவர் (ஆவிம்) தான் என்னிடத்தில் அதிக அன்புள்ளவர்’ என்று பதில் கூறினார்கள். - (முஸ்தத்ரப்)

‘நீ அறிஞர்களுடன் அமர்ந்திரு, அவர்களுடன் உனது முட்டுக்கால்களை இனைத்து வை, ஏனெனில் இறைவன்

பூமியை மழையால் பசுமையாக்கி வைப்பது போன்று இதயங்களை மார்க்க ஞானத்தின் மூலம் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன. என்று ஹல்ரத் ஹுக்மான் (அலை) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்கள். எவர் மார்க்கக் கல்வியை கற்று அதன்படி அமல் செயல் புரிகின்றாரோ, அவர் இறைவனை நெருங்கியிருக்கும் மலக்குகளுடன் எண்ணப்படுவார்-(முஸ்தற்றப்). சொர்க்கத்தின் வாசலிலே பழும் பழுக்கக்கூடிய ஒரு மரம் இருக்கிறது. அந்த மரத்தின் அடியில் ஓர் ஊற்று இருக்கிறது. அந்த ஊற்றின் நீரை கல்வி கற்போரும், பிற ருக்கு போதிப்போரும் பருகுவார்கள். அத்தன்னீர் பாலைப் போன்று வெண்மையாகவும், இன்பமாகவும் இருக்கும். மற்ற மக்களெல்லாம் தாகத்தால் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது (அத்தன்னீரை) மார்க்க அறிஞர்களான உலமாக்களும், மாணவர்களான தாலிபுல் இல்முகளும் பருகுவார்கள் என்று ஹல்ரத் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஓர் அறிவாளி தான் அறிவாளி என்று தர்க்கம் செய்வதும், யாராவது அவனை ஆலிம் (அறிஞர்) என்று கூறிவிட்டால் அவன் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவதுமே கல்வியின் சிறப்புக்கு போதிய சான்றாகும் என்று ஹல்ரத் அலீ (ரலி) கூறியுள்ளார்கள்.

அறிஞன் அறிவிலியை அறிந்து கொள்வான். ஆனால் அறிவிலி அறிஞனை அறிந்து கொள்ள மாட்டான். ஏனெனில் அறிஞன் முதலில் அறிவிலியாக இருந்தான். ஆனால் அறிவிலியோ முதலில் அறிவாளியாக இருக்கவில்லை. யாராவது ஒரு மனிதன் ஒரு ஆலிமிடம் ஏதாவது ஒரு விளக்கம் கேட்டுக்கொண்டிந்தால் நீங்கள் முந்திக்கொண்டு விளக்கம் சொல்லாமல் அந்த ஆலிமையே விளக்கம் கூற வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் விளக்கம் கூறினால், அந்த ஆலிமையும், கேட்பவரையும் இழிவுபடுத்தியவராலீர். எவர் உலமாக்களுக்கு பணிவிட்ட செய்கின்றாரோ அவருக்கு மற்றவர்கள் பணிவிட்ட செய்வார்கள். ஓர் ஆலிம் மலைப் பகுதியில் நடந்து கொண்டிருந்தார். இரவு நேரமாக இருந்ததால் அப்பகுதியில் பாம்புகள் நடமாடிக் கொண்டிருந்தன. அந்த ஆலிம் போன வேகத்தில் ஒரு பாம்பின் மீது கால வைத்து மிதித்துவிட்டார். உடனே அப்பாம்பு அந்த

ஆலிமை தீண்டிவிட்டது. உடனே தீண்டிய பாம்பு துடித் துடித்து நூரை நூரையாக கக்கி அந்த இடத்திலேயே இறந்துவிட்டது. பார்த்தீர்களா! உலமாக்களின் இரத்தம் கூட உடம்புகூட விஷ்டம்போல் உள்ளது. மனிதன் இறப்பதற்கு பதிலாக கொத்திய பாம்பே இறந்து விட்டது என்றால், உலமாக்களின் சிறப்புகளை விவரிக்கத்தான் முடியுமா?

22. உலமாக்களின் வீரம்!

உலமாக்களுக்கு சிறப்பு என்ற ரீதியில் 1000 ஓலீதுகளைவிட சிறப்புடையவராக இருக்கிறார் என அண்ணல் நயி (ஸல்) அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். மதிப்பிற்குரிய நமது உலமாப்பெருமக்கள் எதற்கும் அஞ்சாத வீரர்களாக திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். கொடுங்கோலர்களான அரசர்களுக்கு மத்தியில் துணிவுடன் தம்கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். வீர உலமாக்களின் தீர பட்டியல்கள் வரலாற்று ஏடுகளில் நிரம்பிகிடக்கின்றன. அவைகளில் ஒரு சிலதை இங்கு நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

அறிவுலக மேதை இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள் தமது நூலான 'இஹ்யா'விலேஒர் ஆலிமின் வீர நிகழ்ச்சியை எழுதுகின்றார்கள். அவைகளை நாம் பார்ப்போம்: ஹிவ்தாம் இப்னு அப்துல் மாலிக் என்னும் அரசர் ஒருமுறை புனிதமக்காவிற்கு வருடை தந்திருந்தார். அப்பொழுது உலமாக்களில் விகவும் சிறந்தவர்களான அறிவுலக ஞான மேதையாக திகழ்ந்த ஹல்ரத் தாலுஸால் யமனியமி (ரஹ்) அவர்கள் புனித மக்காவில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களின் நற்குணப் பண்புகளையும் மற்றும் பல நல்ல நிலைகளையும் அறிந்த அரசர், தம்மை தமது இருப்பிடத்திற்கு வந்து பார்த்து செல்லவேண்டும் என அதிகாரத்தோடு அந்த ஆலிம் பெரியாருக்கு தூது அனுப்பிவைத்தார். ஆனால் அல்லாஹுவைத் தவிர தமது இதயத்தில் யாருக்கும், எந்தப் பொருளுக்கும் இடம் தராமல் அரசருக்கும் அவரை ஆண்டும்

சக்கரவர்த்திக்கும் மேலாக மதிக்கப் படவேண்டிய ஒரே யொரு இறைவனை மட்டும் நியானித்து வணங்கி வரக்கூடிய மேதயான அவர்களுக்கு இந்த அழைப்பெல்லாம் அவ் வளவு பெரிய விஷயமல்லவே! ஆதலால் அரசரின் அழைப்பை அப்பெரியார் லட்சியம் செய்யாமல் இருந்து விட்டார்கள். இருப்பினும் அரசர் தளர்ந்துவிடவில்லை. மேன் மேலும் முயற்சித்து பலவிதமான தந்திரங்களைச் செய்து அந்த ஆலிமை தம் இருப்பிடத்திற்கு தம் அதிகாரத்தால் அரசரின் இருப்பிடத்தில் பிரவேசிக்கும் பொழுது அரசருக்கு சொல்வது போல் சலாம் சொல்லாமல் வெறுமென “அஸ்ஸீ லாமு அலீக்க யா ஹிஷாம்!” (ஓ! ஹிஷாமே உம்மீது ஸலாம் உண்டாகட்டுஏ!) என்று கம்பிரமாகக் கூறியவர்களை உள்ளே சென்று அரசரிடம் உடல் நலம் விசாரித்து விட்டு காலனியை அரசர் வீற்றிருக்கும் இரத்தினக் கம்பளத் தின் ஓரமாக கழற்றிவைத்து விட்டு அரசருக்குப் பக்கத்தில் மிக நெருங்கி உராய்ந்து கொண்டு அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

அல்லாமா தாலுஸால் யமனியமி (ரஹ) அவர்களின் ஸலாமைக் கேட்டதுமே தூக்கி வாரிப்போட்டது அரசருக்கு. மேலும், மேலும் அல்லாமா அவர்கள் செய்யும் செய்கைகள் அனைத்துமே அரசருக்குப் பெரும் தவறுகவேபட்டது. அடுத்த கணம், அரசர் பொறுமை இழந்தார். அவருக்கு கடுங் கோபம் பீரிட்டுக் கொண்டு வந்தது. கை கால்கள் பதறி, கண்கள் நெருப்பாகச் சிவந்தன. பற்களை நறநறவென்று உடனே அரசர் ஆணைப்பிறப்பித்தார். தமது மந்திரிக்கு “இவளை கொன்று தீர்த்துவிடு” என்ற பாவளையில் கைக் கிளை காட்டினார். ஆனால் மந்திரியின் மறுமொழி அரசருக்கு மேலும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்ததோடு கோபத்தை பன்மடங்காக்கியது. மந்திரி அமைதியாக கூறினார். “அரசே தாங்கள் தங்கி இருக்குமிடம் இறையில்லமாம் கஃபத்துல் வாஹ் என்பதை மறந்து விட்டார்களா? இங்கு கொலை செய்வது குற்றத்திலும் பெரும் குற்றமாயிற்றே! இங்கு இரத்

தம் ஒட்டக்கூடாது என்று அதற்குள்ளாகவா மறந்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்லி ஆத்திரம் கண்ணையடைத்து கொண்டிருந்த அரசரின் கண்களைத் திறந்து விட்டார். அரசருக்கு இவையெல்லாம் செவியில் ஏற்றியதாக தெரியவில்லை. முட்ட வந்த மாட்டிடம் வேதாந்தம் ஓதியக்கைத்தயாக அவரின் நிலை இருந்தது. அரசர் அந்த ஆலிம் பெரியாரின் பக்கம் திரும் பினார். ‘என் இப்படி நடந்து கொண்டார்’ என்று சிங்கம் போல் கர்ஜித்தார். ‘நான் எப்படி நடந்து கொண்டேன் விளக்கம் தாருங்களேன்’ என்று அல்லாமா அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அரசர் தொடர்ந்தார். ‘இதோ சொல்கின்றேன் கேளும், நீர் செய்த குற்றங்களை: முதல் குற்றம்:- நீர் சற்றும் மரியா கையில்லாமல் உமது செருப்பை எனது விரிப்பின் ஓரமாக கழற்றி வைத்தீர், என்ன தெரியம் உமக்கு? இரண்டாவது குற்றம்:- மற்றவர்கள் எனக்கு முன்னால் வந்து மண்டியிட்டு அமரும் பொழுது நீர் மட்டும் என்னுடன் எனது விரிப்பில் முன்றுவது குற்றம்: நீர் இங்கு வந்தவுடன் எல்லோரையும் போல் எனது கையைப்பிடித்து முத்தமிடவில்லை. எவ்வளவு அலட்சியம் உமக்கு? நான்காவது குற்றம்:- அஸ்ஸலாமு அலீக்கும் யா அமீருல் முஃமினீன் என்று சொல்லாமல் வெறுமென, ‘அஸ்ஸலாமு அலீக்க யா ஹிஷாம்’ என்று கூறினீர். என்ன திமிர் உமக்கு? ஐந்தாவது குற்றம்:- என் ஜீப் புனைப்பெயர் கொண்டு அமீருல் முஃமினீன் என்று அழைப்பதை விடுத்து சற்றும் மரியாதை இல்லாமல் கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் எனது பெயரை சொல்லி அழைத்து ஒரே முச்சில் பொரிந்து தள்ளிவிட்டார் அரசர்!

ஆனால் நமது அல்லாமா அவர்கள் அஞ்சாமல் அரசரைக் கெஞ்சாமல் அவரின் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு பதில் கொடுத்தார்கள். “அரசே! கேளும், உமதுகுற்றச் சாட்டுகளின் பதில்களையும் நான்கெய்தவற்றின் காரணங்களையும், நீர் சாட்டிய முதற் குற்றம்: ‘உமது விரிப்பின் அருகாமையில் எனது செருப்பைக் கழற்றி வைத்தேன்’ என்பது. அரசே நான் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து தட்டை இறைவனுக்கு முன்னுலேயே அவ

நனு இல்லமாம் பள்ளி வாயிலில் எனது செருப்பை இதே போல் கழற்றி வைக்கிறேன். ஆனால் இறைவன் அதற்காக என் மீது கோபிக்கவுமில்லை. என்னைச் சாடவுமில்லை. ஆகவே அதில் தவறேதுமில்லை. நீங்கள் கூறிய இரண்டாவது குற்றம்: - எல்லோரும் செய்வது போல் நானும் உமது கைகளை பிடித்து முத்தமிடவில்லை என்பது. அரசே! ஹல்ரத் அலி (ரவி) அவர்கள் சொல்லதான் கேட்டிருக்கிறேன் 'முற்றிலும் நீதமான அரசர்களின் கைகளைத்தான் முத்தமிடுவது தாம், மற்றவர்களின் கைகளை முத்தமிடுவது பாவமான காரியத்தை சார்ந்ததாகும்' என்று கூறுவார்கள். ஆனால் தாங்கள் காட்டுகின்ற நீதி முற்றிலும் உண்மையானதாக எனக்குப்படவில்லை. ஆகவே உமது கையை முத்தமிட்டு அநீதிக்கு அடிமையாகிவிட நான் என்னவில்லை. நீர் மொழிந்த முன்று வது குற்றம்: எல்லோரையும் போல் நானும் உம்மை அமிருல் முஃமினீன் என்று அழைக்காதது. அரசே! கேளும்! உம்மை எல்லா முஃமின்களும் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. சிலர் மட்டுமே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆகவே தாங்களை அமிருல் முஃமினீன் (முஃமின்களின் தலைவர்) என்று அழைப்பதின் மூலம் பொய்யனுகிவிட நான் தயாராக இல்லை.

நீர் நவின்ற நான்காவது குற்றம்: மற்றவர்களைப் போன்று உம்மை பட்டப்பெயர் சொல்லி அழைக்காமல் உமது அசல் பெயரையே சொல்லியதைத்தது! அரசே! கேளும்!!! அல்லாஹ் தனது பரம விரோதியான அழூலஹபை புனைப் பெயர் சொல்லியே தனது குர்஝ுனிலே அழைக்கிறேன். ஆனால் தனது நேசர்களான நபிமார்களை அவர்களின் அசல் பெயரையே சொல்லி யாதாஹுது, யா எற்யா, யா ஜக்கரியா, யா முஸா, யா சுலைமான், யா இப்ரூஹீம், யா இஸ்மாயில், யா இஸ்லஹாக், யா சஸா என்று அழைக்கிறேன். ஆதலால் நான் உயக்கு மரியாதை செய்யும் பொருட்டே அப்படி அழைத்தேன். அரசர் சுட்டிக்காட்டிய ஜந்தாம் குற்றம்: - உமக்கு பக்கத்தில் சமமாக அமர்ந்துவிட்டேன் என்பது. அரசே! நான் உமது புத்தியை சோதிப்பதற்காகவே அவ்வாறு அமர்ந்தேன். காரணம் ஹல்ரத் அலி (ரவி) அவர்கள் கூறியதை நான் ஞாபகம் வைத்திருந்தேன். ஒரு

தலைவரின் புத்தியை சோதிக்க என்னினால் அவருக்கு சமமாக அமர வேண்டும். அப்பொழுது அவர் கோபம் கொண்டால் அவர் பெருமையிடப்பவர், அகம்பானி. மேலும் அவர் நரகவாதிகளைச் சார்ந்தவர் என்று முடிவுசெய்யலாம் எனக்கூறுவார்கள். அதன்படியே நான் உங்களை சோதித்ததில் நரகவாதியாகவே கண்டேன்" என்று கூறி தமது பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்கள்.

இவைகளைனத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அரசருக்கு நடுக்கும், தீடுக்கும் பிடித்துக்கொண்டது. ஒன்றும் புரியாமல் தடுமாறினார். உடம்பெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது. அவரின் ஆணவம், திமிர் அடங்கியது. அசந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டார்.

ஹல்ரத் அல்லாஹ் தாலுஸ் (ரஹ்ம) அவர்கள் அரசரின் அனுமதியைக் கூட எதிர்பாராமல் அரசருக்கு இல்லாறு உபதேசம் புரிந்தார்கள். 'தீர் உண்மையான ஆட்சி செய்வீரானால் உமக்கு அல்லாஹ் வின் உதவி உண்டாக்கட்டுமாக. தவருக ஆட்சி செய்வீரானாலும் உம் உச்சிமுடியை பிடித்து அல்லாஹ் உலுப்பி நரகில் தன்னுவானுக' என்று கூறி உடனே அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறி விட்டார்கள். பார்த்தீர்களா! அவர்களின் அச்சமின்மையை. அரசருக்கு முன்னால் தமது கருத்துக்களை துணிவுடன் எடுத்துக்கூறி தமது வீரத்தை வெளியிட்டு தமது இல்லுக்கு மதிப்பு தேடித் தந்ததை! இதேபோல் ஆயிரமாயிரம் உலமாப் பெருமக்கள் தமது கருத்துக்களை மன்னர்களுக்கு முன்னால் துணிவுடன் எடுத்துக் கூறியின்னார்கள். தமது கருத்துக்களை கூறும் பொழுது பல துண்பங்களுக்கு ஆளாகி உள்ளார்கள். அவர்களின் துணிவு அகிலத்தையே ஆட்டிப் படைத்தது.

இமாம் அழு ஹனிபா (ரஹ்ம) அவர்களை நிதி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளச் சொன்னபோது வேண்டாம் என்று மறுத்த தற்கு நஞ்சிட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். தமது கருத்துக்களை துணிவுடன் கூறியதற்காக இமாம் ஷாபி (ரஹ்ம) அவர்களும் இமாம் நஸாயி (ரஹ்ம) அவர்களும் பல இடையூறுகளுக்குள்

ஊக்கப்பட்டார்கள். இறைவனின் சட்டத்தை மாற்ற துடித்த அரசர்களுக்கு மறுப்புக் கொடுத்ததின் காரணமாக, ஏதெய்வக் கொள்கைக்கு துணோனதற்காக இமாம் மாலிக் (ரஹ்) அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். இமாம் ஹனபலி (ரஹ்) அவர்கள் சவுக்கால் அடிக்கப்பட்டு பல துள்பங்களுக்குள்ளாயினர். இதேபோல்தான் இமாம் புகாரி(ரஹ்) அவர்களையும் நாட்டை விட்டே தூரத்தினர்கள். இப்படியே தான் நமது உலமாப் பெருமக்கள் துன்பத்திற்குள்ளாயினர். ஆனால் அவர்கள் மனம் தளரவில்லை. ஹஜ்ஜாஜ் இப்பு யூசுப் மூலம் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் உலமாக்கள் ஷஹிராக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அன்னமை காலத்தில்கூட நமது உலமாப் பெருமக்கள் செய்த சேவையையும், வீரத்தையும், அவர்கள் அடைந்த துன்பங்களையும் நம்மால் மறக்கத்தான் முடியுமா? அந்திய ஆதிக்கத்திற்கெதிராக ஆர்த்தெழுந்த உலமாக்களை ஆங்கில ஆட்சியாளர்கள் சதிகாரர்கள் என்ற குற்றம் சாட்டி 1864-ஆம் ஆண்டில் வழக்குத் தொடர்ந்தார்கள்.

'அம்பாலா சதி வழக்கு' எனப் பிரசித்திப் பெற்ற அந்த வழக்கில் சிக்கியவர்களில் முக்கியமான உலமாப் பெருமக்கள் : மெள்ளானு அப்துர் ரஹீம் அஜிமாபாதி (ரஹ்), மெள்ளானு முஹம்மது ஜாஃபர் தானைஸாரி (ரஹ்), மெள்ளானு யஹ்யா அலீ அஜிமாபாதி (ரஹ்), மெள்ளானு முஹம்மது ஷபீல் லாஹரீ, மெள்ளானு காஜிமியான் ஜான் ஆகியோராவர்கள். இவர்கள் 18-வருடக் காலமாக அந்தமானில் அவதிப்பட்ட பிறகு விடுதலை பெற்றார்கள். இவர்களுக்கு தூக்குத் தண்டனை கூட விதிக்கப்பட்டது. பிறகு தடைசெய்யப்பட்டது. இப்படியாக தொடர்ந்து நமது உலமாப்பெருமக்கள் தங்களின் வீரத்தை காட்டி தமது கொள்கையை நிலைநாட்டி யுள்ளார்கள். உலமாக்கள் நபிமார்களின் வாரிக்களால்லவா! எப்படி வீரம் இல்லாமல் இருக்க முடியும். வீரப் பரம்பரையில் பிறந்தவர்களால்லவா அவர்கள்! அவர்கள் புகழ் விரும்பிகளாக, பெருமை உள்ளவர்களாக, எதற்கும் தலையாட்டும் பொம்மைகளாக இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்த நிலைக்கு ஆளாகியிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே உண்மையான வீர வாழ்க்கை வாழ்ந்து இந்த உலகத்தில் இறைவ

னின் பிரதிநிதியாக செயல்பட்டு உலகில் தங்களது வீர முத்திரையை பதித்து சென்றுள்ளார்கள். இன்றும்கூட நமது உலமா பெருமக்கள் பல வகைகளில் இழிவுபடுத்தப் படுகின்றார்கள். துணிவுடன் இருந்து வீர வாழ்க்கை வாழ இறைவன் கிருபை செய்வானாக. ஆயின்.

★

23. ஆலிம்களை அவமதிக்காதீர்கள்!

எனது உம்மத்தினருக்கு ஒரு சோதனை காலம் வரும். அக்காலத்தில் மக்கள், மார்க்க அறிஞர்களை (உலமாக்களை) விட்டும் அவர்களது நல்லுரைகளைக் கேட்காமல் வெருண் டோடுவார்கள். அக்காலத்தில் அல்லாஹ் அவர்களை முன்று வகைகளில் சோதிப்பான். (1) வீயாபாரத்தில் பரக்கத்தை எடுத்து விடுவான். (2) அநியாயக்கார நீதமற்ற ஆட்சியாளர்களைச் சாட்டி விடுவான். (3) மக்கள் ஈனமற்றவர்களாக மரணமடைவார்கள் என்று அண்ணல் நபி (ஸ்ல்) அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள். புனித இல்லாம் மார்க்கத்தின் முதுகெலும்புகளாகவும் வழிகாட்டியாகவும் நபிமார்களின் வாரிசகளாகவும் சமுதாயத்தின் காவலர்களாகவும் விளங்கி கொண்டிருக்கும் சங்கைக்குரிய மார்க்க மேதைகளாம் புனித உலமாக்களைப் பற்றி தரக்குறைவாக மதித்து பேசப்பட்டு வருவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டு தான் உள்ளோம்.

உலமாக்கள் எங்களின் உயிரினும் மேலான அறிவுப் பெட்டகங்கள். தீன் சுடர் வீசும் ஆத்மீக அறின்யல் விளக்கங்கள். மார்க்கத்தை நேராக வழி நடத்திச் செல்லும் ஆற்றல் மிக்க வீரர்கள். இத்தகைய உத்தமர்களை தரக்குறைவாக சிலர் பேசுகின்றார்கள்.

இதன் அடிப்படையில்தான் நபி (ஸ்ல்) அவர்கள் முன்று சோதனைகளை எடுத்து கூறினார்கள். இன்று உலமாக்களை மதிக்காததின் காரணமாகத்தான் வியாபாரத்

தில் பரக்கத்து எடுப்பட்டு கொண்டு இருக்கிறது. மேலும் அந்யாயக்கார அரசர்கள் ஆட்சி செய்து சமுதாயத்தை கெடுக்கின்றார்கள். உலமாக்களை வெறுத்து ஒதுக்குவதின் காரணமாகவும், சரியான மார்க்க இல்லு கற்று கொள்ளாததின் காரணமாகவும் ஷஷ்த்தான் பெரும்பாலானேர்களை வழி கெடுத்து சமானந்றவர்களாக மவுத்தாக்க சதித்திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவெல்லாம் நடைமுறையில் நாம் காணும் உலகின் நிலைகளாகும். உலமாக்களை மதிக்காததின் காரணமாகவும் அவர்களின் சொல்லுக்கு மதிப்புக்கொடுக்காததின் காரணமாகவும் ஒரு மனிதனுக்கு நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை பாருங்கள், ஹல்ரத் அழு ஹரரா (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் : அன்னல் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் ஒரு மனிதர் இறந்து விட்டார். அந்த ஜனாலவத் தொழு வைப்பதற்காக பெருமானர் (ஸல்) அவர்கள் வந்து நின்றார்கள். அந்நேரத்தில் ஜனாலவின் கபன் ஆட்டம் கொடுத்தது. உடனே அருமை நபி (ஸல்) அவர்கள் கபனைத் திறந்துப் பார்த்தார்கள். அங்கே கருநாகப் பாம்பு ஒன்று அந்த மையத்தின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டும், வேதனை செய்து கொண்டுமிருந்தது. இதைக் கண்ட ஹல்ரத் அழுபக்கர் (ரலி) அவர்கள் அப்பாம்பை அடிக்க முன் வந்தார்கள்.

அப்பொழுது அப்பாம்பு இறைவனின் உத்திரவு கொண்டு பேசியது. முதலில் அப்பாம்பு கவிமா கூறியது. பின்பு ‘அழுபக்கரே! ஏன் என்னை அடிக்க வருகின்றீர்கள். இம்மனிதன் மூன்று குற்றங்களை செய்து இருக்கின்றனன். முதலாவது இம் மனிதன் தொழுவது கிடையாது. இரண்டாவது இம் மனிதன் ஜக்காத் கொடுப்பது கிடையாது. மூன்றாவது இம்மனிதன் உலமாக்களின் பேச்சை கேட்பது கிடையாது. இம்மூன்று குற்றங்களுக்காகவே கியாமத் நாள் வரை இவை வேதனை செய்து கொண்டிருக்கும்படி நான் ஏவப்பட்டு இருக்கிறேன்.’ என்று அப்பாம்பு பதில் கூறியது. பார்த்தீர்களா? உலமாக்களின் பேச்சைக் கேட்காததின் காரணத்தினால் ஏற்பட்ட தண்டனையை!

எழு வருடங்கள் இல்லாமிய இலக்கியக் கருலுவங்களை இனிடே பயின்று அதன் இரகசியங்களையும் அறிந்து தேறி அதற்குரிய விருது சான்றுகளையும் பெற்று புனித மதரஸாக

களிலிருந்து வெளியாகும் பெருமானர் (ஸல்) அவர்களின் வழித்தோன்றல்களான மௌலவிகளை நமது சமுதாயம் உரிய முறையில் மதிப்பதுமில்லை. அவர்களுக்கு தேவையான கெளரவத்தைக் கொடுப்பதுமில்லை. அவர்களின் மாண்பினையும், மார்க்கப் புலமையையும் சரிவர உணர்ந்து செயல்படுவதுமில்லை. அவர்களின் கல்வியின் திறத்தையும், தரத்தையும்சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை. அதற்கேற்ற வாய்ப்பும், வசதியும் அவர்களுக்கு வழங்கி ஆதரிப்பதில்லை. உலமாக்கள் என்ன விட்டு வேலைக்காரர்களா? அல்லது ஒன்றும்தெரியாத அப்பாலிகளா? என்று கேட்கத் தூண்டும் அளவிற்கு சரியாக உலமாக்களை மதிக்காத மக்களைப் பார்த்து கேட்டாக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இன்று பெரும்பாலான உலமாக்கள் புனித இறைவனின் இல்லமாம் பள்ளியில் இமாமத் செய்து தங்களது பணியை திறம்பட செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய மரியாதையையும், கண்ணியைத்தையும் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு போதுமான ஊதியங்களை கொடுத்து உதவாமல் பொடுபோக்காக இருப்பதை எத்தனையோ ஊர்களில் நாம் பார்த்து வருகின்றோம்.

எத்தனையோ ஊர்களில் உலமாக்களை சரியாக கவனிக்காததின் காரணமாக அவர்களாகவரவிட்டே வெளியேறும் பரிதாப நிலையை பார்க்கிறோம். இன்னும் சில ஊர்களில் உலமாக்களின் பயான்களுக்கு மதிப்புக்கொடுக்காமல், பாத்திரா, மெளூத், ஹத்தம் மட்டும் ஒதுவதற்காக வைத்து வேலைவாங்குவதையும் பார்த்துக்கொண்டுதான் வருகின்றோம், மேலும் சில ஊர்களில் சில காரணங்களுக்காக உலமாக்களையே கை நீட்டி அடித்து தமது கோபத்தை தனித்துக்கொள்ளும் சில ஈனப் பிறவிகளையும் பற்றி பத்திரிக்கைகளில் படித்தும் தான் வருகிறோம்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன வென்றால் அறிவு பெட்டகங்களான சத்திய உலமாப்பெருமக்களை சரிவர பயன்படுத்திக் கொள்ளாததின் காரணத்தால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்றால் சொல்லத் தோன்றுகிறது. பரிபூரணமான மரியாதையை இந்த உலமா சமுதாயத்திற்கு எப்பொழுது தான் இந்த சமுதாயம் கொடுக்குமோ தெரியவில்லை. ஓர் ஆலியை

ஒரு மனிதன் கெட்ட வார்த்தைகளை கொண்டு திட்டினால், அவன் குப்ரளவில் சென்று விடுவான் என்றும், அவன் மனைவி பாயின் தலாக் பெற்றவளாகி விடுகிறான் எனவும் சில இமாம்கள் சொல்கின்றார்கள். பாவங்கள் செய்யக்கூடிய உலமாக்களைவிட ஜாஹிலானவர்கள் அந்தஸ்தில் குறைந்தவகீன்தாம். காரணம், மனிதர்கள் பொதுவாக பலஹினமானவர்களாகத்தான் படைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நபிமார்கள் தாமபால ங்களைவிட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்கள். மற்ற மனிதர்கள் பொதுவாக பாவம் செய்ய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன, உலமாக்கள் பாவங்களைவிட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டவர்கள் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்?

மனிதர்கள் என்ற வகையில் உலமாக்கள் வாழ்விலும் பாவங்கள் நிகழலாம். அதன் காரணமாக அவர்களை இடுவாகவும், மரியாதை இன்றியும் மட்டும் தட்டிப்பேசுவது பெரும் பாவமாகும். ஏனெனில், உலமாக்கள் இறைவனிடம் தவ்பா (பாவமன்னிப்பு) கேட்டு மீண்டு இருப்பார்கள், ஆகவே அவர்களைப் பற்றி தவருண வார்த்தைகளால் பேசி கேவி கிண்டல் செய்வது மாபெரும் குற்றமாகும். உலமாக்களை கேவி கிண்டல் செய்தும், ஏசியும், பேசியும், பழிப்பவாகளின் இறுதி நேரம் மிக தீயதாக அமைந்ததையும், அவர்கள் வாழ்வில் பரக்கத் எடுப்பட்டு போவதையும், இந்த இல்லாமிய சமுதாயம் காலகாலமாக பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. பல ஆயிரம் உலமாக்களை அறியாயமாக கொண்று குவித்த ஹஜ்ஜாஜ் இப்னு யூசபின் இறுதி நேரம் எந்த அளவு கெட்டதாக அமைந்தது என்பதை இந்த சுற்றாயம் அறிந்ததான் வைத்திருக்கிறது.

குருஆன் குரல் துல்ஹஜ் சிறப்பிதழில் (1987) ஒரு நபர் கேள்வி கேட்டு உள்ளார். அதற்கு ஹஜ்ஜாத் சரியான பதிலை தந்துள்ளார்கள். கேள்வியையும், பதிலையும் படித்துத்தான் பாருங்களேன்! கேள்வி: எங்களின் ஊரில் ஒரு நபர் எப்போதும் ஆலிம்களை குறை கூறி கொண்டே இருக்கிறார்களிடம் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும், திருந்துபவராக இல்லை. நீங்கள் கூறும் அறிவுரை என்ன?

பதில்: அவர் ஓர் ஊமைச் சிரங்கு வியாதிக்காரர், சொரிந்து கொண்டிருப்பது அவருக்கு சுகம். சொரியக்கூடாது என்று அவரே நினைத்தாலும் முடியாது, பாவம்!

ஆகவே உலமாக்களை அவமதிக்காமல் அவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய கண்ணியத்தை கொடுத்து கொரவப் படுத்துங்கள்.

24. உலமாக்களை மதியுங்கள்!

உண்மை முஸ்லிம்களாக திகழுங்கள்!

எனது இல்லாமிய சமுதாயமே! நபிமார்களின் வாரிசர்கள் கண்ணியிக்க உலமாப் பெருமக்களை மதியுங்கள். அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் உலமாக்களுக்கு எந்த வகையில் மரியாதை கொடுக்க சொல்லியுள்ளார்களோ, அதன் அடிப்படையில் உலமாக்களுக்கு மதிப்பு கொடுத்து அவர்களை மதியுங்கள். அலட்சிய நோக்குடன் உலமாப் பெருமக்களைக் கருதிடும் போக்கு அண்மைக் காலத்தில் தான் நிகழ்ந்தது. என்று நீங்கள் எண்ணிக்கொள்ள வேண்டாம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இந்தப் பரிதாபம் அவர்களை தொடர்ந்து வந்துள்ளது என்பதை அறியுங்கள். உலமாக்களுக்கு கண்ணியம் செய்து அவர்களின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவர்களை மறித்ததன் காரணமாக எத்தனையோ பாமர மக்கள் பல அந்தஸ்துகளை அடைந்துள்ளார்கள்.

இரு நபர் உலமாக்கள் என்றால் மிகவும் நேசமாக நடந்து கொள்வார். உலமாக்களின் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அவர்களை மதித்து வருவார். அவர் ஒன்றும் அறியாதவராக இருந்தும் உலமாக்களை மதித்ததின் காரணமாக, இறைவன் அவரின் ஐந்து குமாரர்களையும் ஆலிம்களாக மாற்றி சமுதாயத்தின் புனித தீன் சேவையை செய்யவாய்ப்பளித்தான். இது உண்மைச் சம்பவம். உலமாக்களை மதித்த ஒரே காரணத்தினால்தான் அவரின் ஐந்து மகன்களையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக் குமிழாக மாற்றி அவரின் தரஜாக்களை உயர்த்தினால் வல்ல இறைவன் என்றால் உலமாக்க

களின் சிறப்புகளையும், அவர்களின் மகிழைகளையும் நம்மால் விவரித்து கூற முடியுமா?

அரசர் அக்பரிடம் விகட கவியாக இருந்த பீர்பால் என்ற அறிஞர், அக்பரை விட்டுப் பிரிந்து வேறு வேலை தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தார். பல நாட்கள் வறுமையில் வாடி வதங்கிய பின்னர் ஒரு ஜமிந்தாரின் மகனுக்கு கல்வி போதிக்க ஓர் ஆசிரியர் தேவை என்பதைக் கேள்விப்பட்டு அந்த ஜமின்தாரிடம் சென்றார். அந்த ஜமீன்தார், “நான் என் மகனுக்கு கல்வி கற்பிக்க வருபவர்களுக்கு உணவும், ஒன்றை ரூபாய்சம்பளமும் கொடுப்பது வழக்கம். உமக்கு வேண்டுமானால் மாதம் இரண்டு ரூபாய் சம்பளம் தருகி நேன்” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்டதும் பீர்பாலுக்கு ஆத்திரமும் அடங்காத கோபமும் வந்தது. எனினும் அடக்கிக்கொண்டு சுற்று முற்றும் கண்ணேட்டிட்டார். அங்கே ஒரு குதிரைப்பாகன் நின்று கொண்டிருந்தான். அந்த குதிரைப் பாகனை சுட்டிக் காட்டி, ஜமீன்தாரை நோக்கி “நீங்கள் அந்தக் குதிரை பாக னுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள்?” என வினா விடார். “ஏதோ மாதம் பதினைந்து ரூபாய் கொடுக்கிறேன்.” என்று கூறினார். பீர்பால் ‘ஜமீன்தாரே! நீங்கள் உங்கள் மகனுக்கு குதிரைப் பாகன் வேலையையே கற்றுக் கொடுக்கள், ஏனெனில், பாவம் பத்து பதினைந்து வருடம் கல்வியைக் கஷ்டப்பட்டுப் படித்தபிற்கு உம் மகனுக்கு மாதம் இரண்டு ரூபாய்தான் சம்பளம் கிடைக்கும். ஆனாலுகுதிரைப்பாகன் வேலையை அவனுக்கு கற்றுக்கொடுத்தால்மாதம் பதினைந்து ரூபாயாவது சம்பளம் கிடைக்கும்.’’ என்று பதிலளித்தார். இந்த பதிலைக் கேட்டதும் ஜமீன்தார் தனது கஞ்சசத்தனத்தை உணர்ந்து வெட்கப்பட்டான். இந்த நிகழ்ச்சியில் சில படிப்பினைகள் பொதிந்து உள்ளன. சிற்றித்து செயல்பட முன் வாருங்கள்.

ஆகவே உலமாக்களுக்கு உயரிய மரியாதையை கொடுக்கள். அவர்களை மதியுங்கள். அவர்களின் முஹிப்பு களாக மாறுங்கள். உலமாக்களின் உண்மை நண்பங்களாக,

சிறந்த பொதுமக்களாக திகழுங்கள். உண்மையான முஸ்லிம் லுக்கு மதிப்புக் கொடுங்கள். அவர்களின் சிபாரிசு பெறக் கோடு சேர்ந்து ஓரணியில் திரண்டு உயிரினும் மேலான வன் நம் அணைவரையும் நல்லடியார்களின், உண்மை சீதே விகளின் கூட்டத்தில் சேர்ப்பானாக. ஆயின்!

ஸல்லல்லாஹு அலா முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு
அலைஹிரவ ஸல்லம். வஸ்ஸலாம்.

25. சமுதாயம் சிந்திக்க வேண்டும்!

தற்காலத்தில் இமாமத் மற்றும் மார்க்கக் கல்வி பயிற்று ஆலிம்கள் குறைந்துவிட்டனர். அப்படியே சேவையாற்றுவதி மற்றும் உலக ஆதாயங்களை அலசிப் பார்க்காமல் தியாக, உள்ளனர். பெரும்பாலோர் வியாபாரம், விவசாயம், வெளி நாடு செல்லுவதல் போன்ற உலகத்தொழில்களில் மூழ்கி தாங்கள் கற்ற கல்விக்கே பங்கம் ஏற்படுத்தி விடுகின்றனர் என்று இன்றைய இஸ்லாமிய உலகம் ஆலிம்களை நோக்கி அதிருப்பதி தெரிவிக்கின்றது.

தீன் பணி செய்வதற்கென்றே மார்க்கக் கல்வியைக் கற்றுக் கொண்டு முடிந்ததும் அந்தப் பணியை விட்டும் ஆராய்மேயானால் அதற்கு சில காரணங்கள் விடையாகக் கிடைக்கும்.

பொதுவாகவே ஒதி முடிந்ததும் அதிகமான ஆலிம்களைத் தவிர்க்க முடியாத இரு கட்டமைகள் எதிர் நோக்குகின்றன.

ஒன்று, ஒவ்வொரு காரியத்திலும், தன் ஊதியத்தையே நம்பி வாழும் அவருடைய பெற்றேர், மனைவி, மக்கள், உற்றுர், உறவினர் இவர்களை எவ்வாறுவது காப்பாற்ற வேண்டுமே என்ற கடமை உணர்வு. மற்றும் அல்லாஹ் ரஸாலுடைய கட்டளைப்படி தான் கற்ற கல்வியைப் பிறகுக் கும் போதிக்க வேண்டுமே என்ற கடமையுணர்வு.

இவ்விரு கடமைகளில் இரண்டாவது கடமையாகிய சமுதாய சேவையை மட்டுமே ஆலிம்கள் முழுமையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சமுதாயம் எதிர் பார்க்கிறது. எனவேதான் பள்ளி, மற்றும் மதரஸாவிலேயே இருக்க வேண்டும். வேறு எந்த துணைத் தொழிலும் செய்யக் கூடாது என்று கட்டளையும் இட்டிருக்கிறது சமுதாயம். ஆனால் குடும்பம், மற்றும் சமுதாயப் பிரச்சினைகளில் சிக்குண்ட ஆலிம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவிற்கு வந்து தீன்பணி செய்து அதன் வருவாயைக் கொண்டு ‘தம் குடும்பத்து அங்கத்தினர்களை நிச்சயம் வாழ வைக்க முடியாது’ எனத் தெரிந்த பின்பு தீன் பணியை முழுவதுமாக விடும் பொழுதோ அல்லது அப்பணியோடு ஏதாவது ஒரு துணைத் தொழில் (SIDE BUSINESS) செய்ய முளையும் பொழுதோ குடியே முழுகி விட்டதுபோல் அந்த ஆலிமைப் பார்த்து சமுதாயம் குறை கூற முற்படுகிறது. நாவு கூசாமல் ஆலிம்களைக் குறை கூறும் சமுதாயம் அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு ஏதாவது மாற்று உதவியாவது செய்கிறதா என்றால் நிச்சயம் எதுவும் கிடையாது.

அத்தோடு சமுதாயம் ஆலிம்களுக்குக் கொடுக்கும் கண்ணியம் கூட பெயராவிலே தான் உள்ளது. ஆலிம்களுக்கு பணத்தாசை எதற்கு என்று கேட்கும் சமுதாயம், ஓர் ஆலிமின் ஒழுக்கம், இறை பக்தி, நம்பிக்கை, நானையம், இவைகளைவிட பணத்திற்கே முதலிடம் தருகிறது. “பள்ளிகளிலும், மதரஸாக்களிலும் வேலை செய்யும் ஒன்றுமில்லாத ஓர் ஆலிமிற்கா என் மக்களை மனையாக்குவேன்? ” என்று ஏனாம் பேசகின்ற இந்தச் சமுதாயம்-முக்கியத்துவம் கொடுப்பது கல்விக்கா...? இல்லை பணத்திற்குத்தான்.

இவ்வாறு ஆலிம்களுக்குரிய கண்ணியத்தையும் சமுதாயம் கொடுப்பதில்லை. அவர்களின் நல்வாழ்விற்கும் வழி வகுப்பதில்லை. எனவேதான் புனிதமான தீன் பணியிலிருந்து அதிகமான ஆலிம்கள் ஒதுங்கிக் கொள்கின்றனர். எனவே, ஆலிம்கள் முழுமையான தீன் பணிக்குத் தங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்று சமுதாயம் எதிர்பார்க்குமேயானால் அவர்களுக்காகப் பின் வரும் மூன்று பொறுப்புகளில் ஒன்றை சமுதாயம் ஏற்றிட வேண்டும்.

1. அவர்களின் குடும்ப தேவைகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யுமாவு, தற்கால விலைவாசிக்கேற்ப ஊதியம் தரவேண்டும்.

2. அல்லது, அவர்களின் குடும்பத்தினர்களுடைய திருமணச் செலவு, குழந்தைகளின் கல்விச் செலவு, மருத்துவச் செலவு போன்ற அந்தியாவசிய செலவுகளுக்கு சமுதாயம் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

3. அல்லது, பணிநேரத்தில் (WORKING HOURS) மட்டும் தீன் பணிபுறிந்து விட்டு, மற்ற நேரத்தில் வேறு துணைத்தொழில் புரிய ஆமோதித்தல்-ஆதரித்தல் வேண்டும்.

இம்முன்று பொறுப்புக்களில் ஒன்றை சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டால் ஆலிம்கள் தங்களை முழுமையாக சமுதாயப் பணிக்கு அர்ப்பணிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எனவினில், அது அவர்களின் முக்கிய கடமையான குடும்பப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வழி வகுப்பதால் ஆலிம்கள் தங்களின் முழு நேரத்தையும் சமுதாயத்திற்காக அர்ப்பணிக்கத் தயங்க மாட்டார்கள்.

ஆனால் ஆலிம்களின் குடும்பப் பிரச்சினையைப் பார்க்காமல், நான் முழுதும் தீன் பணி செய்து கிடப்பது மட்டுமே அவர்களின் கட்டாய கடமை என்று நினைக்கும் நம் சமுதாயம். இம்முன்று பொறுப்புகளில் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ளுமா?

நன்றி :

“அடி ஷரீ அத்துல் இஸ்லாமியா”